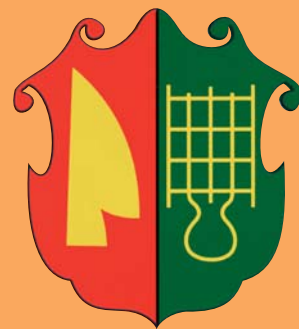

Bořetické *listy*

ČERVENEC 2010
ČÍSLO 2

*Vítejte na hodech
Hody 1. - 3. 8. 2010*

STÁRKY A STÁRCI HODY 2010:

- 1. Šárka Herůfková & Michal Bureš***
- 2. Terezie Marečková & Tomáš Bukovský***
- 3. Karolína Surmanová & Jiří Kuchyňka***

Fotogalerie

Buchtobraní

Dětský den

Školní akademie

Fotogalerie

Tenisový turnaj o pohár starosty

Fotbalisté postupují do krajského přeboru I. A třídy

Fotbaloví funkcionáři pomáhají budovat tribunu

Záplavy hrozily i v Bořeticích

Fotogalerie

Oprava cesty kolem hřbitova

Stavba dětského hřiště

Úpravy školního dvora

Fotogalerie

Sázení švestkové aleje ke Dni Země

Sázení švestkové aleje ke Dni Země

Sázení švestkové aleje ke Dni Země

Fotogalerie

Zápis do matriky

Bořetické zpěvačky

Břmování

Odhalení sochy zakladatele Bořetic

Položení věnce k pomníku obětem druhé sv. války

Nedělní pouť celebrol P. Prokop Siostrzonek spolu s P. Andrzejem Wasowiczem

Úvodník

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

vítám vás na stránkách hodových Bořetických listů, ale také posledních, které vyjdou v tomto volebním období.

Věřím, že dlouhé deštivé období a extrémně vysoké teploty jsou za námi a že svátek všech svátků - bořetické hody - proběhnou za krásného počasí.

Přeji všem dívkám i chlapcům, ale i mužákům a ženám, kteří na sebe obléknou nádherný bořetický kroj, aby si z hodů odnesli ten nádherný pocit a hrdost občana, který ctí a má rád tradice své obec.

Stalo se již tradicí, že se nám daří v každém roce získat **milionové** dotace z EU, národních nebo krajských programů na investiční i neinvestiční činnost.

V letošním roce se nám podařilo získat dotace na rekonstrukci všech chodníků v obci, které jsou opravdu v havarijním stavu. Celková cena projektu je 10 630 000,- Kč, 80% dotace činí 8 505 000,- Kč a naše spoluúčast je 2 130 000,- Kč. Peníze na chodníky musí být podle smlouvy s fondem dopravy proinvestovány do konce tohoto roku. V tuto chvíli probíhá jednání s hejtmanem JMK Mgr. Michalem Haškem a ředitelem Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje Ing. Zouharem o tom, jak skloubit stavební práce spojené s výstavbou chodníků s výstavbou silničního průtahu obcí a nepřijít o dotace. Stavební práce na silničním průtahu obcí započnou na jaře 2011.

Dále jsme získali dotace z vinařského fondu JMK na jubilejní 10. ročník Burčákového běhu a to padesát procent ze 170 000,- Kč.

Dokončili jsme dláždění cesty kolem hřbitova a opravili hřbitovní zídku, na dvoře za obecními byty jsme vybudovali nové veřejné dětské hřiště, podél asfaltové cesty Pod Kopcama jsme vysadili alej švestek, kolem kulturního domu a školy jsme udělali novou krásnou květinovou výsadbu, na dvoře staré školy budujeme nové dětské hřiště.

Projekt na kanalizaci a ČOV v obci a Kravích horách je připraven k územnímu řízení, dále připravujeme projekty na cyklostezky, projekt na protipovodňová opatření mezi Horními a Dolními Kravími horami. Do konce října budujeme „Příčný práh“ na vozovce směrem k Vrbici. Měření na konci této ulice (před Sadílkovým domkem) nám prokázalo, že průměrná rychlost vozidel u tohoto posledního domu na výjezdu i příjezdu je neuvěřitelných 83 km/h. Někteří řidiči v této ulici dokáží překročit i 160 km/h rychlost.

Rád bych vám v několika bodech připomněl, co všechno se nám podařilo vybudovat za uplynulé čtyřleté funkční období.

V investiční výstavbě jsme toho zvládli nejvíce. Připomínám pouze několik větších akcí - přístavba mateřské školky, zateplení obou budov základní školy, rekonstrukce chodníků v ulici Dědina a za Humny, tůň za Watzingerovým, nová vozovka v Chaloupkách, nový Sběrný dvůr a celková rekonstrukce chodníků a vozovky na hřbitově. Významně jsme pomohli při generální opravě fasády a větracích kanálů kolem kostela sv. Anny, zachránili jsme nádherně vzrostlý javor a památku před vchodem do kostela - „barokní bránu“, vysadili jsme ve spolupráci se ZŠ a MŠ, myslivci a rybáři na 700 ks nových stromků a keřů, máme nový obecní traktor, malý nakladač typu UNC, štěpkovač větví, atd.

To, že s obecním majetkem dobře hospodaříme, dokazují i tato čísla. Při převzetí obce v roce 2006 byla účetní hodnota majetku 62 000 000,- Kč. Na konci roku 2010 po čtyřletém funkčním období bude účetní hodnota obecního majetku přes 100 000 000,- Kč.

V oblasti kultury - žádné z tradičních kulturních akcí nezankly. Naopak přibylo víc jak dvanáct nových kulturních akcí, které se staly již tradicí. Několik nových akcí připomenu: cyklistické putování po Modrých horách, buchtobraní, tenisový turnaj o pohár starosty, předhodoové zpívání, mužácké hodky, Annafest, vánoční koncert, vánoční jarmark, májové zpívání mužáckých sborů, letní kino, hasičská soutěž, soutěže ultralehkých letadel na místním letišti, dětské rybářské závody, atd.

Obec pořádání kulturních akcí podporuje, což nemusí být vždy jen finančně, ale neméně důležitá je i materiální pomoc (obecními pracovníky a obecní technikou). Za pořádání kulturních akcí děkuji spolkům, sdružením, kulturní komisi a všem, kteří se na kulturním dění v obci podílejí. Práce na zajištění kulturních akcí není finančně oceněna, je náročná a většinou chybí i slovní uznání.

V oblasti sportu - během čtyřletého období jsme vybudovali tři dětská hřiště (další dvě se připravují). Vznikl tenisový oddíl, který je finančně soběstačný. Velkou radost nám dělá fotbalový oddíl. Během čtyř let postoupil z okresní soutěže do krajské soutěže třídy 1 A. Pro obec k historickému postupu do vyšší třídy upřímně gratuluji. Obec celoročně udržuje okolí sportovního areálu (kromě hrací plochy). U hřiště jsme připravili dvě parkoviště. Finančně podporujeme činnost mládežnické tělovýchovy a zabezpečujeme z velké části provoz obou budov šaten (voda, plyn, elektřina, atd.). Takto obec přispívá fotbalovému oddílu ročně cca. 200 000,- Kč. Vážíme si toho, že se fotbalovému oddílu ve hře daří a přejeme hodně úspěchů ve vyšší třídě, ale musím připomenout, že čím vyšší soutěž, tím vyšší finanční náklady. Obec má omezené finance. V loňském roce byly finanční příjmy v důsledku celosvětové finanční krize

v meziročním srovnání o 1 500 000,- Kč nižší.

Vinné sklepy v Kravích horách – v části Hliníky jsme vybudovali novou kamennou cestu a opěrnou zidku, nové osvětlení do Hliníků, na Vinckově nám. nainstalovali obecní rozhlas, připravujeme finančně náročné projekty kanalizace v KH, protipovodňová opatření, která odvedou přívalové vody z oblasti vinných sklepů, opravu vozovky v Horním frejdu, organizovali jsme nesčetná setkání odborníků s vinaři ohledně problémů s odvodem přívalových vod v KH, podílíme se na všech vinařských akcích (některé finančně, ale hlavně obecní technikou a obecními pracovníky) pořádaných kravihorskou republikou, obecními pracovníky a obecní technikou celoročně udržujeme celý areál vinných sklepů, atd.

Základní škola a mateřská škola – spolupráce s naší příspěvkovou organizací je vynikající a nemalých investic (přístavba MŠ, zateplení ZŠ, dětská hřiště), které nás obě školy stojí nelitujeme, protože je to investice do naší „budoucnosti“.

Senioři – již tři roky rozvážíme seniorům bezplatně obědy, pořádáme každoročně setkání zastupitelů se staršími občany, pomáháme Svazu tělesně postižených. Určitě i staří a tělesně postižení ocení, že se budou moci pohybovat po celé obci po nových chodnicích. Chtěli bychom zorganizovat autobusový výlet za kulturou (např. návštěva divadla).

Příprava pozemků pro rodinné domy – už neplatí, že mladí lidé utíkají z obce proto, že obec nemá stavební místa. Už šest stavebních parcel jsme připravili pod bytovkami. V této lokalitě jsou všechna stavební místa zadaná. Do tří měsíců zde bude cílý stavební ruch. Deset

stavebních parcel by mělo vzniknout v ulici Záhumenice směrem k letadlu. Další asi třicet stavebních parcel se připravuje v lokalitě „Panské“ za bývalým statkem směrem ke Kobylí. V tuto chvíli jsme schopni uspokojit každého zájemce o stavební parcelu.

Obec a podnikatelé – obec vychází všem podnikatelským záměrům v obci vstříc.

Je určitě pořád hodně oblastí, ve kterých máme co vylepšovat a dobudovávat tak, aby se nám všem v krásné obci žilo ještě lépe. Plánů na budování obce máme hodně. Rádi bychom vyhověli finančním a investičním požadavkům všech spolků a sdružení, jenže finanční prostředky obce jsou omezeny.

Děkuji všem, kteří mě upozorňují na různé nedostatky (umístění laviček, špatně provedenou údržbu zeleně, atd.), ale i na nešvary některých spoluobčanů. Nezapomínejme, že k životu nepatří jen hmotné statky, ale hlavně vzájemné pochopení, tolerance, láska a úcta ke stáří.

Dle ohlasů, které projevují někteří naši občané na adresu starosty, rady a zastupitelů usuzuji, že končící volební období lze hodnotit kladně. I přes kritické projevy malé části oponentů z řad bývalého vedení obce, kteří se nám snažili všemožně kazit radost z dobře vykonané práce, se podařilo udělat pro blaho obce podle našeho názoru maximum.

Přeji všem občanům příjemné prožití bořetických hodů a šťastnou ruku při volbách do obecního zastupitelstva.

Václav Surman
starosta

Informace z jednání zastupitelstva

XX. veřejné zasedání Zastupitelstva obce Bořetice dne 6. dubna 2010

Zastupitelstvo schválilo:

ad 7) účast na projektu nakládání s bioodpady - zpracovatel Hantály, a.s. Velké Pavlovice -

ad 8) podmínky pro prodej stavebních míst „U járku“

ad 9) Prodej pozemků:

a) Vinařství Springer, a.s. Bořetice - část pozemku p.č. 4671 k. ú. Bořetice u Hustopečí za 25,-,- Kč/1m² s podmínkou úhrady veškerých nákladů spojených s prodejem, včetně úhrady daně z převodu nemovitostí vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost a zachování povodňového profilu. Oddělení pozemku geometrickým plánem se zúčastní zástupce obce.

b) Jana a Václav Surmanovi, Bořetice č.p.427 - pozemek p.č. 1986/40, 1986/41 a 1579/54 - na stavbu rodinného domu za podmínek ad 8)

c) David Švásta, Bořetice 92 - p.č. 1986/42, 1986/43

a 1579/53 na stavbu rodinného domu za podmínek ad 8)

d) Luděk Gloza, Bořetice č. 429 - p.č. 1986/36, 1986/37 a 2483/5 na stavbu rodinného domu za podmínek ad 8)

e) Marek Pantůček, Bořetice 442 - p.č. 1986/38, 1986/39, 1579/55 na stavbu rodinného domu za podmínek ad 8)

f) Antonín Mikulík, Bořetice 193 - p.č. 1986/35, 1986/36, 2483/6 na stavbu rodinného domu za podmínek ad 8)

g) Zbyněk Jambor, Bořetice č. 22 - p.č. 1986/32, 1986/33 na stavbu rodinného domu za podmínek ad 8)

ad 10) vykoupení pozemku od paní Marie Lůbalové, Bořetice 403 v trati Tálky za kostelem p.,č. 133/6 za částku 80,- Kč za 1 m². Daň z převodu nemovitostí bude hrazena dle zákona.

ad 11) pořízení zaměření sklepů v lokalitě Kraví hora s následným vyúčtováním vlastníkům podzemních prostor v částce cca 105.000,- Kč

ad 11. a) zachování samostatné viniční tratě „Kraví hora“ a samostatné viniční tratě „Terasy“ a sloučení samostatné

viniční tratě „Čtvrť“ a samostatné viniční tratě „Padělky“ do jedné společné trati s názvem „Čtvrť“.

ad 12.a) **Zastupitelstvo rozhodlo** o schválení zadání změny č. 4 územního plánu obce takto: Zastupitelstvo obce Bořetice bere na vědomí stanoviska DO, organizací, sousedních obcí a krajského úřadu, projednávání a připomínkování doplněného návrhu zadání změny č. 4 územního plánu obce Bořetice. Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje připomínkovaný, doplněný návrh Zadání změny č. 4 územního plánu obce Bořetice a to v rozsahu:

- 4.1 Návrh Oh – ubytovací zařízení
- 4.2 Návrh P – plochy pro parkoviště
- 4.3 Návrh Zp – parku
- 4.4 Návrh Bc – bydlení čistého
- 4.5 Zrušení návrhu Bv3, Bm4, Rt2, Rt3, Up1 ve východní části obce (převedení do územních rezerv)
- 4.6 Zrušení návrhu Bv, dílčích změn 2.10 a 2.11 (převedení do územních rezerv)
- 4.7 Návrh rozšíření plochy Oa – občanská vybavenost – agroturistika
- 4.8. Návrh plochy Vp – plochy výroby
- 4.9 Návrh plochy SS – plochy smíšené – vinné sklepy a rekreace
- 4.10 Návrh přípojky VN 22 kW pro sklepy v lokalitě Kraví Hory
- 4.11 Návrh Bv – bydlení venkovského typu
- 4.12 Návrh Rt – plochy tělovýchovy a sportu
- 4.13 Návrh Ti – plochy technické infrastruktury (ČOV) a zrušení zastavitelné plochy Ti (původní plocha ČOV)
- 4.14 Návrh cyklostezky a cyklotrasy v západní části katastrálního území
- 4.15 Návrh cyklostezky a cyklotrasy od Kraví hory po hranici katastrálního území severním směrem
- 4.16 Návrh cyklostezky a cyklotrasy od letadla na jihovýchodní okraj katastrálního území.

Zastupitelstvo obce Bořetice ukládá starostovi obce zajistit zpracování návrhu změny č. 4 územního plánu obce u smluvního zpracovatele.

Zastupitelstvo schválilo:

ad 14) půjčku TJ Sokol Bořetice ve výši 100.000,- Kč na zajištění provozu sport. areálu a šaten - elektřina, plyn - s návratností do 30.11. 2010. V případě, že si TJ Sokol Bořetice požádá o dotaci na stejný účel - žádost včetně dokladů musí být podána v téže lhůtě.

ad 15) Příspěvek na zprostředkování poradenství Českému klubu nedoslýchavých HELP Uherský Brod ve výši 500,- Kč.

ad 16) rozpočtové opatření č. 1/2010 tak, jak bylo předneseno včetně doplnění navržených změn - zvýšení o částku Kč 869.500,- Kč na straně příjmů i výdajů .

XXI. Zasedání zastupitelstva Obce dne 29. 6. 2009

Zastupitelstvo schválilo:

Ad 7) revokaci usnesení XX. Zasedání – prodej stavebních míst na výstavbu domků „U járku“ spočívající ve

změně rozhodnutí o prodeji pozemků na výstavbu rod. domků

a) Antonín Mikulík, Bořetice 193 se mění na Antonín Mikulík a Gabriela Jamborová

b) Luděk Gloza, Bořetice 429 se mění na Luděk a Eva Glözovi do SJM

ad 9) zveřejnění záměru prodeje pozemků :

9 b) zveřejnění záměru prodeje pozemku p.č. st. 1124 o vým.1 m²

ad11) Závěrečný účet obce Bořetice včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2009 a souhlasí s celoročním hospodařením obce , a to bez výhrad. hospodářský výsledek ZŠ a MŠ Bořetice za rok 2009

ad 12) bezplatný převod pozemků p.č. 1151/25 – 1151/34, od PF ČR, žádost o bezúplatný převod pozemků p.č. 1151/25 až p.č. 1151/3 k PF ČR

13 b) půjčku Chrámové schole Deo Gratias Bořetice ve výši 30 000,- na práci s mládeží a uspořádání Annafestu s návratností do 30.11.2010

13 d) podpis smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu JmK v rámci Podpory vinařství a vinohradnictví v JmK pro rok 2010 ve výši 84 800,- Kč (na uspořádání 10. ročníku běhu za bořetickým burčákem

13 e) pořízení změny ÚP č. 5 – ubytování v lokalitě Hliníky s plnou úhradou nákladů na pořízení změny žadatelem – firma Vinařství Springer, a.s.

Ad 14) rozpočtové opatření 2/2010, viz příloha, doplněné o rozdělení rezervy ve výši 220 000,- ve výdajové části takto: 90 000,- Kč dotace TJ Sokol na zakoupení nové sekačky, 120 000,- na pořízení nové pečicí pánve do školní jídelny, 10 000,- půjčka OS Deo Gratias s tím, že zbylá schválená částka bude poskytnuta po nalezení rezervy a provedení další rozpočtové změny.

Zasedání Rady obce č. 96 dne 23. 6. 2010 schválilo nařízení rady obce č. 2/2010 o změně nařízení rady obce č. 2/2009 o stavební uzávěře v trati sklepů pod Kraví horou, tak, že prodloužilo platnost nařízení rady obce do 30. 6. 2011.

Jana Zemánková, místostarostka

Výsadba švestkové aleje Pod Kopcama

Vedení obce dbá na to, aby stromů v katastru obce neubývalo, ale přibývalo. Stromy nejsou prospěšné jen z hlediska ekologického, ale taky vytváří pěkný ráz naší překrásné krajiny.

O výsadbě aleje Pod Kopcama jsme rozhodli již v roce 2007, kdy se uvažovalo o výsadbě rychle mizících třešní, které v této trati zdobily ještě před nedávnem každý vinohrad, a to vždy minimálně dvě, někde i čtyři třešně v každé vinici. Jenže vozovka je široká pouze tři metry. I když z každé strany vozovky jsou ještě takřka dva metry obecní, tato šířka by na výsadbu třešní nestačila (koruna třešně dorůstá do obrovské šíře). Moderní stroje, kterými zemědělci obdělávají přílehlá i vzdálená pole, jsou velké a široké. Proto padla volba na švestky, které nemají tak rozložitou korunu. Výsadba aleje nám prodlouží i životnost asfaltové vozovky. Vozovka nemá zpevněné okraje, proto zatravnění tento okraj zpevní, a tím se prodlouží životnost vozovky. Trávu pod stromky sečou pracovníci obce.

Obecní pracovníci den před výsadbou vyhloubili jamky a na den výsadby připravili dostatek vody na závlahu. Stromky se vysazovaly 22. dubna. V tento den se slaví „Den Země“.

O pomoc při samotné výsadbě byli požádáni rybáři a myslivci,

kterí v letech 2007 – 2009 s pomocí obce vysadili na šest set stromků a keřů kolem rybníků a cest. Výsadbu stromků provedli žáci a děti ZŠ a MŠ Bořetice. Do základní školy chodí 62 žáků, stromků švestek je celkem 62 ks, takže každý žák si vysadil svůj stromek a ještě zbylo na učitelský sbor pět vzrostlých stromů jasanu. Na pomoc žákům přišly i starší děti z mateřské školy. Stromky přivezl a při výsadbě odborně dětem radil zahradník a krajinářský architekt Ing. Michal Míka.

Nádherný zážitek z vysazování stromků byl umocněn krásným počasím, které ten den bylo. Školáci a školčata si hráli na jarem rozkvet-

lých loukách plných žlutých květů pampelišek. Dívky pletly z pampelišek krásné věnečky, které daly starostovi a ředitelce a p. učitelkám. Za práci patří odměna. Děti, žáci i dospělí dostaly párek v rohlíku, oplatek a čaj od pracovníků obecního úřadu, které pohoštění připravily. A aby byly párky a rohlíky teplé, přivezli pracovníci obce elektrocentrálu.

Děkuji všem pracovníkům obce, obecního úřadu, občanským sdružením, učitelskému sboru ZŠ a MŠ a p. ředitelce Marii Hamalové za příjemnou spolupráci při výsadbě aleje.

Václav Surman, starosta

Zakladatel obce Bořetice vladyka Bořita

O zakladateli naší obce v historických pramenech mnoho nenajdeme. Existuje několik různých verzí a dohadů o jeho jménu a postavení. Já jsem čerpal informace z rodinné kroniky Jakuba Petráska a z výsledků pátrání v archívech Josefa Šťastného a doktora Antonína Grůzy, který studoval počátky Bořetic z dostupných listinných dokumentů.

Již v roce 1207 se v listině biskupa Roberta, vydané v Olomouci, mezi svědky na prvním místě uvádí

jméno Boruth, zřejmě šlechtic z blízkého okolí. Jiný Boruta, z r. 1203, je kladen do souvislosti s obcí Bořitov, která se nachází severně od Blanska. V dalším pak dokonce čteme: Boruta kastelán podivínský. Proč by šlechtic stejného jména, který byl kastelánem významného knížecího hradu nedaleko odsud, nemohl být lokátorem nové vsi, která nese takové jméno?

Bohužel žádná listina, která by to potvrzovala, nalezena nebyla.

Profesor Friedrich uvádí v rejstříku listináře z r. 1207 šest variant jména Bořita, jež se vyskytovaly v různých písemnostech, až do r. 1226.

Který z Bořitů založil Bořetice, se můžeme pouze dohadovat. Každý z nás si v mysli vytvoří nějakou legendu o obci, v níž se narodil nebo kde žije.

Byl to prý člověk silný v boji udatný, dobrý a spravedlivý k obyvatelům vsi.

Ale přenesme se přes tajemství dávných věků k současnosti. Ze stro-
mu pajasanu, který stával po mnoho
desetiletí na sóle a musel být z bez-
pečnostních důvodů odstraněn, byl
odebrán kmen a z něj vytesána socha
pro radost součastníků i následných
generací. V soše je ukryta schránka
se vzkazem budoucím generacím.

Poděkování patří všem, kteří pro-
vedli práce a zasloužili se o vznik této
sochy, p.Otovi Ševčíkovi, p. Lubo-
šovi Fibichovi, vedení obecního úřa-
du, obecním pracovníkům, řediteli
okresního archívu Mgr. Miroslavu
Svobodovi, který dodal návrhy dobo-
vých obleků, ze kterých rada obce

vybírala. Starosta navrhl vладыku
doplnit o meč.

Práce byla zadána řezbáři Josefu
Indrovi z Velkých Bílovic.

Jak vidíte, byla to ta nejlepší vol-
ba. Je zřejmé, že se autor chopil díla
nejen s řemeslnickou precizností, ale
i s láskou k tématu. Představuje Boři-
tu jako syntézu vладыky, bojovníka i
osoby duchovní. A hlavně ponechává
prostor pro divákovu fantazii, což je
vrcholem každého uměleckého díla.
Proto mu z tohoto místa jménem
obce Bořetice vyjadřuji poděkování.

Bořetice mají zase o něco více
- mají svého „zakladatele“ **vладыku
Bořitu.** *Václav Surman, starosta*

Jubilejní 10. ročník Běhu za bořetickým burčákem a běhu Bořeticemi

Letošní jubilejní 10. ročník Běhu
za bořetickým burčákem a běhu
Bořeticemi se uskuteční 9. října.
Závod bude rozšířen a poběží se
zároveň o Moravsko – Slovenský
pohár, který probíhá v 10 závodech
konaných střídavě na Slovensku
nebo na Moravě. My jsme Moraváci
a na Slovensko máme blízko, proto
jsme závod rozšířili. Věkové katego-
rie zůstávají stejné jako doposud.

Závod je mezinárodní. Na konci
běžecké sezóny se sečtou závodní-
kům body a budou vyhlášeni vítěz-
ové jednotlivých kategorií. Tím se
tento závod stává pro běžce atrak-

tivnější.

Předpokládáme, že se hlavního
běhu na 10 km účastní až 180 běž-
ců, mezi nimiž jistě nebudou chybět
známé osobnosti, jako tomu bylo již
v předchozích ročnících. Větší účast
očekáváme i v nejmenších a junior-
ských věkových kategoriích.

Na uspořádání tohoto závodu
jsme získali z rozpočtu JMK dotaci
50% ze 170 000,- Kč, tj. 85 000,- Kč.
Tato částka je určena především na
ceny pro dětské závodníky, propa-
gační materiály a originální trička
pro všechny závodníky.

V rámci akce „Za bořetickým

burčákem“ vystoupí ve večerních
hodinách v KD hudební folklórní
skupina Fleret se zpěvačkou lido-
vých písní Jarmilou Šulákovou.

Podrobnější aktuální informace
ohledně celé akce budou vyhlášeny
místním rozhlasem a zveřejněny na
webových stránkách obce.

Organizátoři zvou všechny obča-
ny k účasti jak na jednotlivých závo-
dech, tak na závěrečné slavnostní
zakončení.

Doufáme, že počasí nám bude
přát a všichni budeme odcházet
s pocitem pěkně vydařeného dne.

Václav Surman, starosta

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Paní Marie Petrásková, Bořetice čp. 368	za	500,--Kč
Pan Jiří Šafránek, Javorová 5, Hustopeče	za	200,--Kč
Pan Jaroslav Grégr, Kašperské hory	za	1 000,--Kč
Pan Josef Pazderka, Sokolnice	za	300,--Kč
Paní Anastázie Kovářová, Na pískovně, Liberec	za	1 000,--Kč
Paní Marie Vojtíková, Švýcarsko	za	1 000,--Kč
Pan Ing. Jan Janošek, Břeclav	za	500,--Kč
Paní Iva Švarcová, Bořetice čp. 305	za	500,--Kč
Pan Václav Bařina, USA	za	2 000,--Kč
Paní Jarka Veselá, Kobyly	za	500,--Kč
Paní Marie Kadlecová, Bořetice čp 95	za	200,--Kč
Paní Dana Buchtelová, Velké Pavlovice	za	200,--Kč
Paní Ludmila Grůzová, Bořetice čp. 19	za	200,--Kč
Paní Marie Vyhňáková, Blučina	za	300,--Kč

Děkujeme všem.

Cyklistické putování Krajem André bylo rekordní

Letošní pátý ročník cyklistického putování Krajem André byl rozšířen z dosavadních pěti obcí Hustopeče, Starovičky, Velké Pavlovice, Bořetice a Vrbice o čtyři nové obce - Kobylí, Němčičky, Horní Bojanovice a Kurdějov. Start a cíl byl v Hustopečích. Pátý ročník se zapíše do historie nejen rozšířenou tratí na 42 km, ale i rekordní návštěvou - 806 registrovaných účastníků. S návrhem změnit trasu na okruh přišel Český rozhlas Brno společně s Nadačí partnerství. Díky těmto novým partnerům se okruh cyklistů rozšířil. Zastávky celkem v devíti obcích nabízely ochutnávky vín, chleba namazaný škvarkovou pomazánkou či sádlem. Cílem cyklistického putování po malebné krajině mezi vinicemi umocnilo úžasné počasí. Každá obec má cyklistům (turistům) co nabídnout.

Zvládnout tak obrovský počet

cyklistů v nové trase s novým značením a vysokým převýšením se neobešlo bez chyb. V každé obci, Bořetice nevyjímaje, se nějaká chyba našla (Kdo chyby nedělá?). Máme celý rok na to, abychom se domluvili a nedostatky vyřešili.

Ohlasy cyklistů byly vynikající. Ti, kteří nestihli absolvovat celou, opravdu náročnou trasu, protože vnímali krásu krajiny a sklípků Jižní Moravy, se vrátí a trasu dokončí.

Václav Surman, starosta

Postřik na komáří larvy pomohl

Po přivalových deštích, nám zůstalo směrem k rybníku za Watzingerovým několik hektarů neobdělávaných polí velmi silně podmáčeno. Voda ve vzrostlé trávě a palachu dosahovala po obou stranách železnice směrem na Kobylí do výše od několika cm, až do výše půl metru. Takto podmáčená místa jsou ideální pro naklazení komářích larev. Hrozi-

lo, že pokud se všechny komáří larvy vylhnou, budou občané Bořetic tímto dotěrným hmyzem silně obtěžováni. Požádal jsem RNDr. Oldřicha Šebestu o pomoc. V době komářích kalamit je RNDr. Oldřich Šebesta velmi vytížen (má na starosti celou Jižní Moravu), ale přesto se při průjezdu Bořeticemi zastavil a vyhodnotil, jestli je larev takové množství,

že hrozí komáří kalamita a taky jestli není již na postřik komářích larev pozdě. Na základě tohoto vyhodnocení nám napsal výdejní list na postřik proti komářím larvám. Pokud se postřik včas použije, je jeho účinnost, až 90%. Komáří kalamitu jsme prozatím zažehnali a děkujeme RNDr. Oldřichu Šebestovi za pomoc.

Václav Surman, starosta

Postřiky proti komárům, možnosti a omezení

RNDr. Oldřich Šebesta

Rok 2010 patří k létům s mimořádně vysokým výskytem komárů a tím znovu začaly vystupovat do popřední otázky související s možností využití postřiků proti tomuto trapiči.

Postřiky můžeme principiálně rozdělit na 2 skupiny:

1. Proti larvám komárů
2. Proti létajícím hmyzům

Oba způsoby mají své výhody, ale i významná omezení.

Postřiky proti larvám

Postřiky proti larvám jsou patrně jediným způsobem, který bude v budoucnu možno ve větší míře provádět. Je to poměrně nový způsob boje a využívá se zde schopnosti některých mikroorganismů zabíjet určité skupiny hmyzu. V případě komárů je to bakterie *Bacillus thuringiensis* var. *israelensis*. *Bacillus thuringiensis* patří mezi bakterie, které vytvářejí spóry (velmi odolné útvary přečkávající nepříznivé

období). Současně s tvorbou spór syntetizuje zvláštní krystalickou bílkovinu (Cry), která má za úkol zabít hmyz a připravit tím zdroj potravy pro další generaci bakterií. Tato bílkovina musí být hmyzem sežrána. V zažívacím traktu se bílkovina rozpustí a působením trávicích enzymů upraví. Důležitým faktorem je pH prostředí, složení enzymů atd. Přesně upravená bílkovina se naváže na povrchové receptory ve výstelce trávicí trubice (zapadá sem podob-

ně jako klíč do zámku). V průběhu evoluce se vytvořila řada kmenů, každý z nich je úzce vázán na konkrétní druh hmyzu a pro jiné živočichy jsou neškodné.

Aplikací larvicidních přípravků proto nevznikají v přírodě žádné škody. Fakt že po sobě nezanechávají ani rezidua, má ovšem i určité nevýhody – působí pouze na místě, kde byly aplikovány a po relativně krátkou dobu. Spolehlivě zabíjejí jen larvy, které jsou v okamžiku postřiku aktivní, na vajíčka ani kukly komárů nepůsobí. Vývoj larev je v letních měsících velmi rychlý a trvá často jen jediný týden, nebo jen o málo déle. To znamená, že postřik musí být proveden již velmi brzy po začátku povodní a vhodné období pro aplikaci trvá jen několik dnů. Protože je výskyt larev komárů v přírodě nenápadný a lidé obvykle řeší problémy které je zrovna tíží, na larvy komárů se obvykle zapomene. Až na sebe komáři upozorní samy v podobě štípanců od jejich samiček, je na postřiky proti larvám už dávno pozdě. Jsou zde však i další problémy. V době rozsáhlejších záplav je problémem i velká náročnost na provedení práce. K postřiku se většinou používají zádové postřikovače a terén se musí projít místo vedle

Larvy a kukly komárů. V tomto okamžiku je již na postřik pozdě

místo, což je velmi pracné a často i nemožné.

Poměrně dobrých výsledků může být dosaženo v případě obvyklého průběhu záplav, kdy dojde k rychlému zalití lánů. Během několika dnů se zde objeví larvy, které se objeví na jednotlivých lokalitách v krátkém časovém rozmezí. Lze pak poměrně snadno stanovit optimální dobu pro aplikaci přípravku. V roce 2010 byla situace mnohem komplikovanější. Deštivé počasí trvalo více jako měsíc a larvy komárů se objevily postupně.

Postřiky proti létajícímu hmyzu

Proti létajícímu hmyzu se používají chemické insekticidní přípravky, vyráběné většinou na bázi syntetických pyretroidů. Jsou sice relativně šetrné, ale ne selektivní. Zabíjejí proto nejen komáry, ale i jiné druhy hmyzu. Další nevýhodou je i to, že se dospělí komáři po vylíhnutí rozletí na poměrně velké území a ukrývají se ve vegetaci. Některé druhy komárů mohou zaletovat až do vzdálenosti 10 km, někdy i dále (*Aedes vexans*). Při aplikaci se chemikálie zachytí na listy a komáři ukrytí v nejnižším patře vegetace jsou relativně chráněni. Naopak může dojít k zabíjení jedinců jiných, často užitečných druhů hmyzu, kteří se volně pohybují v prostoru. Ošetření velkých ploch je proto málo efektivní, ekonomicky a ekologicky nepřijatelné. Aby byly minimalizovány škody, používají se přípravky, které nezanechávají v přírodě rezidua. Působí sice okamžitě, ale úlevu přinášejí jen na krátkou dobu (2 – 3 dny) a postřiky se musí opakovat. Lze je proto použít pouze jako doplněk, a to v případě přemnožení komárů. Insekticidy jsou obvykle přípravky pro profesionální použití a smí je aplikovat jen osoby, které mají příslušné oprávnění.

V současné době se objevují v obchodech i volně prodejné prostorové insekticidy (označené obvykle

Postřik proti larvám komárů

jako 3D). Lze je použít na krátkodobou ochranu menších ploch (při různých oslavách, k ošetření verand, altánků ...). Při jejich použití je třeba se řídit návodem. Jsou vysoce hořlavé a při aplikaci na rostliny je mohou poškodit. Přípravují se však i modifikace ředitelné vodou, jejich použití pak bude mnohem širší.

Možnost použít leteckých postřiků

Jeden z hlavních problémů postřiků proti komárům je velká náročnost na provedení a v případě larev i velmi krátký čas. Proto se často hovoří o možnostech letecké aplikace. Letecká aplikace je sice velmi rychlá, ale zároveň drahá a ne vždy dostatečně účinná. Při aplikaci insekticidních přípravků na létající hmyz by mohlo dojít k závažným a nevratným ekologickým škodám. Naposled byla letadla k tomuto účelu použita při povodních v roce 1997. Ošetřeny byly pouze otevřené plochy na okraji nejvíce postižených obcí. Docílilo se tím však jen krátkodobého efektu, ke snížení celkového výskytu komárů však nedošlo a samičky se v obcích po několika dnech znovu objevily. Letecká aplikace larvicidních přípravků byla použita u nás v létech 2002 a 2006. Letadla však nejsou schopna zamě-

řit postřik cíleně na tůně s larvami. To vede k enormnímu zvýšení spotřeby. Tím narážíme (mimo ekonomické problémy) na dostupnost potřebného množství přípravku. Larvicidní přípravky mají omezenou dobu použitelnosti a záplavy nejsou každoročním jevem. Proto nejsou obvykle dostupné zásoby dostatečné. Dalším problémem je olistění stromů (většina líhnišť se nachází v lužních lesích) a nerovnoměrný vývoj larev na různých lokalitách.

To byly hlavní příčiny, pro které se v roce 2010 od leteckých postřiků upustilo.

V některých státech (např. Německo) se situace řeší použitím speciální techniky (vrtulníky schopné aplikovat zmražené krupky a opatřené navigací), dokonalým zmapováním ohrožených oblastí, precizní organizací monitorování a rovněž vyřešeným způsobem financování, to je však u nás zatím hudba budoucnosti.

Naše hlavní kalamitní druhy komárů – Ae. vexans (vlevo) a Ae. sticticus (vpravo)

Mužácký sbor Svodničan a Obec Bořetice
zvou na 3.ročník

tradičních hodků, které se uskuteční v sobotu 7.8.2010.

Tímto bychom chtěli požádat všechny občany, aby oprášili své lidové kroje a zúčastnili se krojovaného průvodu a večerní zábavy. Sraz je v 18:00 hod na sóle.

K tanci a poslechu hraje DH Hovoráné.

Sdělení redakční rady

Redakční rada vyřadila a i nadále bude vyřazovat všechny příspěvky, které nejsou ani zábavné ani věcné, jsou arogantní, samolibé, ješitné a urážlivé a nejsou v nich uvedena žádná podložená fakta.

Týká se to všech takových článků, zejména těch, které píší bývalí obecní funkcionáři ne se záměrem informovat, případně pobavit čtenáře, ale s viditelnou snahou zdiskreditovat výsledky čtyřletého funkčního období současného zastupitelstva a jeho funkcionářů. Doporučujeme pisatelům věnovat přebytné síly a prostředky ve prospěch obce a jejich obyvatel. Věříme, že redakční rada v novém volebním období bude ctít stejné zásady a nedopustí, aby náš informační občasník naše občany jakkoliv urážel a rozdělával.

Jihomoravská vína jsou letos oceněna téměř padesáti medailemi

Velké Pavlovice - Vína z jižní Moravy získávají každoročně ocenění na mezinárodních i republikových soutěžích. Silně tak konkurují francouzským, španělským a italským vínům na českém trhu. Tradiční moravské vinařství VINIUM Velké Pavlovice produkuje moderní vína nového stylu, která oceňují nejen odborníci, ale především sami konzumenti, kteří jim dávají stále častěji přednost před vínem ze zahraničí.

„Dobré víno potřebuje kvalitní podmínky a vhodné klimatické vlastnosti. Jižní Morava je už po staletí krajem, kde se vínu daří a žijí tu lidé, kteří mu opravdu rozumí. Díky spojení tradice a moderní technologie zde vznikají vína nového stylu - bílá vína jsou atraktivně světle zelenavých barev, čisté ovocné vůně, jemné a svěží v chuti. Nová červená vína jsou sytě červených

výrazných barev, jsou plná a harmonická v chuti,“ přibližuje Tomáš Klumpar, obchodně-marketingový ředitel společnosti a dodává, že pouze za letošní rok vinařství VINIUM Velké Pavlovice získalo zatím čtyřicet osm medailí z prestižních národních i mezinárodních soutěží.

VINIUM Velké Pavlovice patří k největším moravským vinařstvím, jehož historie sahá až do roku 1936. Na ploše 2500 hektarů se v podoblastech velkopavlovického, mikulovského, znojenského a slováckého regionu rodí ta nejlepší vína, která po pečlivém zpracování putují na stoly českých i evropských domácností. O celý proces výroby vína se starají lidé, kteří se po generace věnují vinařství, což dodává vínům osobitost a punc poctivé kvality.

O zahraniční vína klesá zájem. Češi chtějí tradiční víno z jižní Moravy.

Společenské výzkumy ukazují, že česká společnost se po roce 1989 dostatečně nasytila zahraničních vlivů a vrací se zpět k tradičním českým produktům. Stejný trend je i ve vinařství. Spotřebitelé si čím dál častěji vybírají jihomoravská vína, zvláště ta, které získala prestižní ocenění v soutěžích. „Jihomoravská vína mají dlouholetou tradici a lidé to moc dobře vědí. Díky tomu, že naše vína jsou distribuována po celé republice a dají se koupit i v supermarketech, mají k nim spotřebitelé snadnou cestu,“ doplňuje Tomáš Klumpar.

*Mgr. Eva Fruhwirtová
Senior manager
Commervis.com, s.r.o
Na Brně 362
500 06 Hradec Králové*

Přesňákový turnaj

V sobotu 8. května se uskutečnil již čtvrtý ročník přesňákového turnaje v tenise. Soutěžního klání se zúčastnilo 9 dvojic, hrály se čtyřhry a vítězství si po zásluze odnesla dvojice Milan Herůfek a Svaťa Říha.

O přesňák místostarosty - ve čtyřhrách 4. místo - nadějná nejstarší dvojice - 109 let

Mladý nadějný kuchařský mistr nad přesňáky - prý se jich snědlo přes 700

Počasí se vydařilo, přítomní diváci se dobře bavili při pečení a konzumaci přesňáků, kterých jsme napek-

li a snědli nejméně 700 kusů.

Jana Zemánková

Rozvoj turistického ruchu v Bořeticích

Už třetím rokem platí v naší obci vyhláška, kterou jsme zavedli místní poplatek z ubytovací kapacity. První rok jsme brali jako zkušební a zaváděcí a nevyvozovali jsme z něj žádné závěry. Za loňský rok nám uhradili podnikatelé na poplatcích z ubytovací kapacity celkem 45 256,- Kč.

Proč o tom píšu, když se nejedná o nijak významný přírůstek do obecního rozpočtu. Je třeba poznamenat, že přírůstek financí do rozpočtu nebyl hlavním a jediným důvodem zavedení tohoto poplatku. Tím nejdůležitějším důvodem bylo zmapování stále masivnějšího rozvoje venkovské turistiky v Bořeticích (žádná z okolních obcí takový boom v několika posledních letech nezažila a je třeba říci, že mnozí nám příliv turistů závidí). Prostřednictvím těchto plateb jsme tedy jednak chtěli získat alespoň část prostředků, které obec musí vynakládat na úklid obce, opravy chodníků a komunikací, ale také zjistit, jak jsou kapacity využity a jestli je nutné podporovat jejich další rozvoj, případně zda je nutné urychleně dobudovat kanalizaci a čistírnu odpadních vod, aby z naší

obce nebyla za pár let hromada špíny a zápachu.

Zde jsou tedy výsledky za loňský rok: podnikatelé přihlásili a také uhradili poplatky z celkem 206 lůžek. Přitom ubytovací kapacity v katastru naší obce se odhadují na 400 lůžek. Jeden z podnikatelů hradil paušálem podle vyhlášky, zbylých 10 podle skutečného využití lůžek. Přitom jenom webové stránky obce odkazují na ještě nejméně dalších 10 podnikatelů, kteří nabízejí ubytování a k poplatku se ani nepřihlásili ani jej neuhradili. Tito z pohledu obce černí ubytovatelé se tak vystavují sankci, kdy obec může poplatek doměřit a zvýšit jej až na trojnásobek. Všichni tito ubytovatelé by si měli uvědomit, že moderní komunikační technologie usnadňují práci a propagaci jim, ale stávají se tak kontrolovatelnější a dohledatelnější pro nejrůznější kontrolní orgány, které mají k těmto moderním technologiím samozřejmě také přístup.

Ale vraťme se zpět k výsledkům využití a tedy dostatku kapacit u nás v obci. Poctivě přihlášených

206 lůžek je podle ubytovacích poplatků využito na 15% roční kapacity. Každé lůžko je tedy využito 55 dní v roce. Jaká je asi rentabilita nákladně zbudovaných ubytovacích zařízení umí spočítat už žáci druhého stupně základní školy. Někde jsem četla, že ubytování je rentabilní od 30 % využití. Obec přitom neustále projednává další žádosti o zařazení nových ubytovacích zařízení do územního plánu, neustále dostáváme ze stavebního úřadu na vědomí povolení užívání dalších ubytovacích kapacit. Troufám si tvrdit, že rozvoj venkovské turistiky v Bořeticích je v současné době někde na vrcholu. Využití kapacit bude tedy menší úměrně zvyšování počtu lůžek. A nebo, že bych se mylila a ubytovatelé lžou obci, sobě i kontrolním orgánům a ubytovací kapacity skutečně nestačí pokrýt poptávku? Jestli je to tak, navrhuji vyměnit žárovky veřejného osvětlení za silnější, abychom na sebe v obci lépe viděli. Peníze na silnější žárovky bychom získali doměřením nezaplacených poplatků.

Jana Zemánková, místostarostka

Neděle 16. května

V neděli 16. května se uskutečnilo v kulturním domě několik vydařených akcí. Přeplněný kulturní dům sledoval každoroční školní akademii, která se jako každý rok vydařila, za což patří poděkování učitelkám základní a mateřské školy a také dětem, které nechaly doma trému a předvedly všem přítomným program dotýkající se i aktuálních témat v naší obci.

Doprovodnou akcí školní akademie byl již čtvrtý ročník buchtobraní, na němž se sešlo na třicet vzorků různých moučnicků, které děti i rodiče po skončení programu mohli ochutnat. Sluší se podotknout, že organizátoři buchtobraní připravují kalendář s recepty na rok 2011. Poděkování patří všem, kteří na akci

svými pekařskými kousky přispěli.

V závěru akce byla za deštivého počasí odhalena vedle vchodu do kulturního domu dřevěná plastika

vладыky Bořity – pravděpodobného zakladatele Bořetic.

Alexandra Cimbálová

Letní kino v Bořeticích

Již potřetí se Sbor dobrovolných hasičů Bořetice spolu s obcí Bořetice rozhodly uspořádat pro své občany i pro všechny z blízkého i vzdálenějšího okolí letní kino. V letošním roce jsme se chtěli co nejvíce přiblížit vkusu potenciálních návštěvníků a ponechat promítací program na jejich vůli. Ve smyslu baťovského „Náš zákazník – náš pán“ jsme zveřejnili na stránkách www.sdh-bořetice.wz.cz anketu, na které mohl každý dát hlas svému favoritovi.

Dle očekávání se na předních příčkách hlasování objevily především české filmy, a tak se návštěvníci mohli nakonec těšit na 2Bobule a Ženy v pokušení. Abychom udělali radost i našim nejmenším, byla pro ně připravena animovaná pohádka Vzhůru do oblak, která ve středu 14. 7. 2010 ve 21.30 zahájila v areálu Panského dvora letní promítání. Mile nás překvapila vysoká účast. Přes 190 prodaných vstupenek

dávalo důvod k optimismu i do dalších dnů.

Po čtvrtěční pauze se v pátek vysílalo pokračování předloňských Bobulí, tzn. 2Bobule. Vstupenek se tentokrát prodalo o něco méně (asi 120), ale i tak jsme mohli být velmi spokojeni.

Na závěr jsme si nechávali trumf největší. Veleúspěšné Ženy v pokušení se měly hrát v sobotu 17. 7. Bohužel stejně jako v loňském roce nás zradilo počasí. Přesto, že se k nám do „vysílacího štábu“ dostávaly informace, že na tento film se chystá zdaleka nejvíce lidí z Bořetic i okolí, lavečky zůstaly prázdné. Ve 22.00 se strhla bouřka s prudkým lijákem, který spláchl poslední naděje na pěkný večer při výborném filmu. Musím ovšem podotknout, že jsme se ani poté vůbec nenudili. Cca v 23.00 byl vyhlášen pro naši jednotku poplach (1. stupeň – odstranění

nebezpečného stavu). Mezi Bořeticemi a Velkými Pavlovicemi byly přes silnici popadané větve, které bylo potřeba odstranit, takže místo klidné večerní „čumendy“ při pivu a popcornu jsme zažili akci na vlastní kůži.

Dovolte mi poděkovat všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu letního kina – obci Bořetice, panu Pazderkovi, panu Ing. Lubalovi a všem členkám a členům SDH Bořetice. Děkuji také všem, kteří jste nás přišli nebo plánovali přijít podpořit.

Na závěr mi dovolu, abych vám popřál klidný zbytek léta a pozval vás na 11. září na již pátý ročník Bořetické hasičské soutěže v požárním útoku družstev, který je opět zařazen do Břeclavské hasičské ligy.

*Ing. Jiří Michna
starosta SDH Bořetice*

Problémy s pitnou vodou v Bořeticích

Dnes, kdy nám stačí jen otočit kohoutkem a máme relativně dostatek vody nejen k pití, ale i na napuštění bazénu, si ani neuvědomujeme, že ještě nedávno tomu tak nebylo. Po druhé světové válce bylo v Bořeticích bezmála 300 zemědělských usedlostí s maximálními stavy dobytka, neboť jenom rostlinná výroba by většinou početné rodiny zemědělců neuzivila. Téměř v každém domě proto byla studna na napájení dobytka. Vedle těchto studní bylo v obci i několik obecních studní, pro ty, kteří studnu neměli. Snad v každé studni byla voda jiná. Některá voda byla hořká a nedalo se jí použít na vaření. Lidé proto často chodili pro vodu k jiným lidem, kteří měli měkkou vodu, na kterou si zvykli. V dědině se hodně chodilo s kbelíkem pro vodu ke Šťastným, Metošovi Pazderkovi, k Lůbalom a podobně. Ve většině domů byla také studna na dešťovou vodu sloužící k praní, ale někteří

z ní i vařili. Zaměstnanci statku chodili pro vodu jednak „ke kohoutku“ což byla voda, kterou statek čerpal větrným čerpadlem („motórem“) u Kobyli na středisko statku do nádrží, odkud byl rozvod do stájí a k rohu statkové budovy (dnes směrem k domku Karla Horáčka). Zde byl vývod tohoto vodovodu pro zaměstnance. Lidé z Chalúpek chodili také pro vodu k nejvydatnější studni, které se říkalo „U bašty“. Tato studna byla zastřešená domečkem v těsné blízkosti Svodnice (Trkmanky). V místě, kde přitéká pramenitá voda, tekoucí od „Motóru“ a z Padělků u Vrbice. V suchých letech, jaký byl například v roce 1947, se musela i voda pro dobytek dovážet v lejtách, kterým se u nás říkalo „kanón“. A nebo se jezdilo koně a krávy napájet do Svodnice, Járku a nebo Luže.

K napití při práci na poli používali lidé studánky. Nejznámější studán-

ky byly ve Žlebech nebo Mazůrkovy studánky pod Odměrami. Několik studánek bylo ve Zmole. Nejznámější zde byla studánka, které se říkalo U vrby. To je v místech, kde je dnes tabule firmy Rodinné vinařství Jedlička-Novák. Velmi dobrá voda bývala u výtoku drenážních odvodnění, protože se ještě nepoužívalo tolik průmyslových hnojiv.

Z obecních studní byla známá „Dolnice“ před Hrabalovým-Sivákovým (dnes již zahrnutá), před Padalíkovým-Zálešákovým (také zahrnutá). Dále před Jednotou (dnes je zakrytá, ale v pořádku), další dvě byly „Na Příhonně“. Jedna, dnes bychom řekli u letadla, druhá u křížka (mostka) o kus dál. Tato je také zahrnutá. Další studna s rumpálem byla u domků Petraskových a Kacrových čp. 138. V Chaloupkách byla studna s pumpou u domku Damborských (obecní policajt a bubeník). Další studna byla někde

v blízkosti Žďárských (dnes zde má postavený domek Martin Vojtěšek). Pro vodu na vaření se také chodilo na nádraží.

Problém s nedostatkem pitné vody byl v Bořeticích tak velký, že družstvo zaměstnávalo některé traktoristy jenom na dovoz vody z Velkých Pavlovic, a to ještě v osmdesátých letech minulého století. Nedostatek vody měl ale celý okres. Uvažovalo se dokonce, že se bude muset přivádět voda na okres až ze Žitného ostrova na Slovensku. Vše nakonec vyřešila výstavba nových zdrojů a úpravny vody v Zaječí a Novomlýnská přehrada.

O spojitých nádobách jsme se učili již na základní škole. A stav hladiny vody ve studních u nás prý souvisel se stavem vody na loukách v Milovicích, Bulharech a Podivíně. To alespoň tvrdil Jožka Lůbal z čp. 23. Bořečáci měli asi 36 hektarů luk v těchto katastrech. Tyto louky byly často zatopeny vodou a nejednou se stalo, že některý hospodář jel třeba seno obrátit a až na místě zjistil, že jel zbytečně. Jožka Lůbal upozoroval, že podle stavu vody v jeho studni pozná, jestli je Dyje vylitá a na loukách stojí voda.

Když se konečně přivedla voda i do Bořetic, bylo dovoleno připojení jen nejdůležitějších objektů a vybudování sítě veřejných stoupanů na vodu. A k těmto stoupanům pak jezdili lidé pro pitnou vodu s kbelíky a hliníkovými konvemi původně určenými na mléko. Na nedostatku pitné vody měl bezesporu podíl i špatný stav většinou železných a litinových potrubí a s tím spojená poruchovost a ztráty. Velmi nízká cena vody vedla často k ne hospodárnosti. Vliv na nedostatek měla i vysoká spotřeba potravinářského průmyslu v okrese (cukrovar Břeclav, Fruty v Podivíně, Lednici a Vranovicích, pivovar v Břeclavi, sodovkárna v Popicích aj., které zanikly).

Samostatnou kapitolou je historie vody Pod Kravími horami. Zde byla jediná studna a to u „Vinopy“, dnes se říká u myslivecké chaty. Druhá studna byla až v Hlinicích

před sklepem Jožky Lůbala. Z těchto studní se čerstvá voda nosila s „váhami“ ve kbelících a putýnkách. Větší množství vody před vstupem do družstva si vinaři dováželi většinou vlastním potahem. Pak už tu možnost měli jen kočí a traktoristé družstva. Velkým vynálezem byly „káry-dvojkolky“, na kterých si nezbytnou vodu již přivezl do sklepa každý sám, i když s velkou námahou, protože nebyly jako dnes lehké nádoby z umělé hmoty. Nedostatek vody byl pro vinaře největším trápením, a proto se s ní velmi šetřilo. Čerstvá voda byla na mytí skleniček, košťů a poslední přepláchnutí již čistých sudů. Ta starší pak na první vypláchnutí sudů ještě od kvasnic. Již ušpiněná voda, sloužila k zamáčení, na kropení jak v suchých sklepech, tak i při zametání před sklepem. Používala se i při různých stavebních úpravách na výrobu malty. Pamatují si, jak jednou otec taky něco ve sklepě stavěl a do „kalfasu“ s hlínou naléval růžovou vodu z vypláchnutí sudů od červeného vína. Když šli okolo nějací lidé z Prahy a uviděli, ale hlavně ucítili vůni po vínu, tak říkají: „Pane, vy tam dáváte víno?“ A otec přesvědčivě s úsměvem říká: „Samozřejmě. Vy dáváte do malty vajíčka a my víno. Aby byl sklep dobře zavíněnej.“ Nevěřící kroutili hlavou a říkají: „Kdybych to na vlastní oči neviděl, tak bych tomu nevěřil.“ Někteří vinaři si zhotovili u lisoven dešťové studny, z nichž některé dobře netěsní, takže zamáčely i sklepy sousedů, což způsobovalo rozpory mezi sousedy. Tuto vodu používali vinaři v horním frejdu i k postřikům vinic nad sklepem. (Frejd znamená úvratí nebo obrátitě.)

Květoš Biza měl sklep, jak se říká na raně, hned u chodníku, tak se jednou seznámil s jedním pánem. Ten se mu nabídl, že najde vodu a vykope studnu. Pokud ve studni nebude voda, že mu nemusíme nic zaplatit. Tato nabídka se zdála dobrá, tak se vybralo od každého vinaře v okolí po 500 Kč, zakoupily se roury a studna se vykopala. Jedná se

o studnu, která je dnes před „Kravíhorským domem úlevy“ - na Vinckově náměstí. Voda tam zpočátku byla, ale pro potřeby vinařů málo a ještě se zanášela. Proto se přestala užívat.

Za určitý čas měl ve sklepě Bohuš Kuchyňka taky nějaké hosty, mezi nimi byl proutkař. Slovo dalo slovo a milý proutkař vše prošel před sklepama a prý našel tolik vody, že by stačila pro celé Bořetice. Po nezdaru se studní u chodníku jsme již byli opatrnější a nechali jsme to prověřit ještě několika dalšími proutkaři. Všichni tvrdili, že je tam velmi silné žídllo. Jeden dokonce říká: „Chlapi, kdybych neměl tak těžké boty, tak tady dělám samá salta, jak mě to kroutí s rukama.“ Tentokrát jsme se do toho pustili sami. Koupili jsme skruže a začali kopat. Když jsme použili všechny skruže a voda nikde, volali jsme proutkaře, ale ten tvrdil, ať kopem dál, že voda musí být každou chvíli. Jenže jsme nemohli sehnat tak rychle stejné skruže (dělali je v Hrušovanech na objednávku). Začali jsme používat kanalizační, které neměly „rantl“ a v sobě dobře nedržely. Když jsme měli ve studni již dvacet skruží, občas se některá skruž zpřičila a skruže přestaly klesat. Z velkým úsilím za pomoci různých „pajsrů“ se nám to zpočátku dařilo. Když jsme měli ve studni již 23 skruží a vykopaný prostor pod skružemi ještě další dva metry, skruže již nechtěly dál klesnout. Vašek Fribert pracoval u „elektrikářů“ jako celá řada Bořečáků. Jezdil s traktorem s navijákem, se kterým stavěli sloupy. Napadlo nás, že bychom mohli zkusit skruže srovnat s tímto navijákem. Při kopání jsme se ve studni střídali. A teď jsem byl ve studni já. Spustili mě do studny ocelové lano s hákem z navijáku a já se snažil vždy hákem zachytit skruž v místě, kde bylo třeba skruž pozvednout. Jenže to nešlo. Pak se ulomilo kousek skruže, lano mě zasvištělo okolo hlavy, jako když bičem práskne a do studny pak již nikdo nechtěl. Studna se proto zakryla pro případ, že bychom se k ní někdy chtěli vrátit

a pokračovat. Tato studna je v Chrástkové vinici před sklepem Ing. Vaška Kadleca.

Ještě jedna příhoda stojí za to, aby byla pro historii zapsána. V roce 1972 zemědělské družstvo požádalo o provedení hydrologického průzkumu v celém katastru obce. Tyto průzkumné vrty projektoval Agroprojekt Brno, v čele s Ing. Malým. Tento pán tedy přijel a snažil se nám to rozmluvit. Že je zbytečné v Bořeticích takový průzkum dělat, protože geologické poměry v tomto kraji velmi dobře zná. Vybíral prý místa pro budování všech středisek JZD na Hustopečsku. Také nezapomněl připomenout, že středisko JZD Bořetice mělo být u járku, dnes pod starými bytovkami a místo jsme si sami změnili. Nakonec ale odsouhlasil, že bude provedeno 12 vrtů z prostředků státu. Dopadlo to tak, že všech 12 vrtů bylo negativních, včetně vrtu na Kůdelce před mysliveckou střelnicí. Vrt se zde dělal asi 10 metrů od járku a mělo se za to, že zde voda musí být. Proto se vypustil základní úzký vrt a udělal se hned vrt o průměru 40 cm. Ale ani zde voda nebyla, jen 10 metrů černé hlíny a sucho.

Krátce před tím jsem řešil problém s vodou na bytovce, kde mně vodu hledal Vašek Šlancar z Mikulova (rodák z Bořetic). Při té příležitosti jsem zjistil, že hledat vodu umím i já. Na představenstvu družstva, kde jsem podával zprávu o výsledcích hydrologického průzkumu jsem mimo jiné řekl, že jsem s průtkem prošel celé Zajezeří a zdá se mně, že v jednom místě jsem našel vodu. Ale nemohu to úplně zaručit a že je teď na představenstvu, aby rozhodlo, jestli v tom místě necháme, již na vlastní náklad provést třináctý vrt nebo ne. Chvilí bylo hrobové ticho a pak Janek Novák pronesl větu: „Ať to prověří Ducháček“. Nejprve jsem to nepochopil. Tak mně vysvětlil, že občas posedí s místním panem farářem na lavičce před domem a že ví, že on je také proutkař. Tak se usneslo, že Tonda Petrásek, coby kostelník a člen představenstva zajde za panem farářem, poprosí ho, jestli

by proutkama neprověřil to místo, kde se mně zdá, že je voda. Pokud se mu v tomto místě také bude proutek točit, nechá družstvo v tomto místě provést vrt. Já jsem v ten den odjížděl na několik dní mimo republiku, byl jsem celý zájezd „jako na trní“, jak to dopadne. Ten jeden vrt stál družstvo přes sto tisíc, ale byl úspěšný. Dával při nepřetržitém měsíčním čerpání stále 1,8 vteřinových litrů vody. Na tomto místě se pak vykopala studna, aby ve studni byla větší zásoba vody pro větší rázový odběr při napájení dobytka. Položilo se potrubí do sklepa a ke studním družstva pod střediskem. Ale ani touto studnou se problém vody zcela nevyřešil. Velkými rázovými odběry neustále docházelo k poruchám a náklady byly vysoké. Také hygienické požadavky na pitnou vodu do kuchyně v družstvu nás donutily brát vodu z městského vodovodu z Velkých Pavlovic. Odtud se voda vozila v hliníkových nádržích.

Za předsednictví Antonína Šafránka, někdy kolem roku 1960, se vykopala velká zděná studna, ze které zůstaly zbytky u dnešního rybníka u železniční trati. Zde byly

tak velké problémy s tekoucím pískem, že se z ní nedala voda čerpat. Družstvo pak vykopalo studny u silnice ke Kobylí, které dodnes slouží. Ta poslední se kopala tak, že kovář Jara Petrásek zhotovil velký železný věnec s ostřím, aby se při kopání studna vlastní vahou do půdy zařezávala. Na něm se zhotovil betonový věnec a na něm se stavěla studniční stěna z cihel. Vlastní kopání dělal Gusta Grůza s lanovým nakladačem T 172, přičemž jedna osoba ve studni pomáhala s nasměrováním koše nakladače. Vše šlo dobře. Tak jak se prohlubovalo dno studny, zděná stěna studny klesala. Najednou se ale hladina ve studni vzedmula a měli jsme co dělat pracovníka ze studny vytáhnout. Později se ale ukázalo, že šlo o vodu z nějaké zemní dutiny, protože vydatnost studny později zase klesla.

V minulosti bylo budování i občanských studní finančně podporováno, neboť šlo o součást potravinové bezpečnosti státu. A dokonce měl každý právo si jednou v roce kvalitu vodu ve své studni nechat laboratorně zdarma prověřit, čehož ale lidé málo využívali.

Stanislav Pazderka

ANGLICKÝ JAZYK VELKÉ BÍLOVICE

www.ajvb.unas.cz

Kurzy angličtiny již od roku 2002

- **Kurzy pro všechny věkové skupiny**

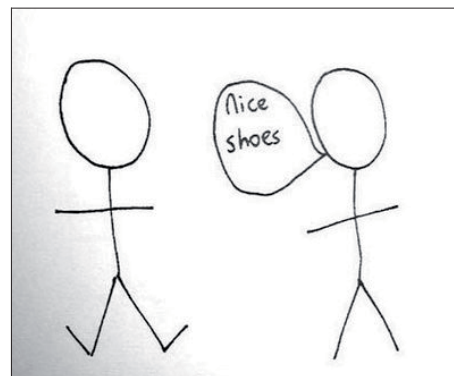
Úroveň začátečník až výše středně pokročilý
(Upper-Intermediate)

Kurzy jsou doplněny obchodní angličtinou
Výuka probíhá na ZŠ Velké Bílovice

- **Firemní kurzy přesně pro vaše potřeby**

Podrobnější informace:

www.ajvb.unas.cz, ajvb@seznam.cz,
tel: 776 720 010 (Jana Leblochová)

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300

tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz

Hodnocení žáků - 2. pololetí 2009/10

Počet žáků	62
Prospěli s vyznamenáním	53
Prospěli	9
Počet jedniček	397
Počet dvojek	66
Počet trojek	13
Pochvaly ředitelky školy	11
Pochvaly třídních učitelů	25
Počet zameškaných hodin	4140
Průměr na žáka	65,56

Prázdninový provoz mateřské školy v číslech

„Prázdninový provoz“ v mateřské škole probíhal ve dnech 1. – 16. července 2010. Jednou z podmínek uskutečnění byla přítomnost minimálně 25% dětí z počtu celkově zapsaných v MŠ (11 dětí). Z přehledné tabulky je zřejmé, že tato podmínka byla splněna pouze jeden den.

Datum	dopoledne	odpoledne
1.	8	8
2.	7	7
7.	9	8
8.	9	8
9.	9	8
12.	11	11
13.	10	10
14.	10	10
15.	10	10
16.	9	9

Stejně jako loňský i tento prázdninový provoz považuji za neúspěšný, drahý a zbytečný, zvláště když přihlídneme ke skutečnosti, že zřejmě jenom 4 maminky dětí z počtu přihlášených chodí do zaměstnání.

Poděkování

Za kolektiv zaměstnanců školy děkuji všem rodičům dětí a žáků i ostatním příznivcům naší školy za příjemnou spolupráci. Zvláštní dík patří paní Gabriele Watzingerové za program ke Dni dětí, paní Ireně Sadílkové a paní Janě Dofkové za ušití klobouků a kostýmů na závěrečné vystoupení a panu Leoši Dofkovi za technickou pomoc.

Všem čtenářům BL přeji veselé hody a pěknou dovolenou.

*Mgr. Marie Hamalová
ředitelka ZŠ a MŠ Bořetice*

MŠ

Konec každého školního roku v mateřské škole se nese v duchu loučení a hodnocení.

Závěrečný maratón začal již v květnu, akademií, následovalo tradiční focení dětí, příprava tabla, flétničkový koncert se společným zpíváním, flétničkové přehrávky s vysvědčením, oslava Dne dětí, pasování školáků v zasedací síni KD, návštěva bořetických hasičů.

Za pomoci pana starosty a rodičů dětí se vydařilo i závěrečné sportovní odpoledne na hřišti za MŠ. Děti měly možnost nejen sportovat, ale i nakupovat v našem dětském obchodě. Po sportovní části nás čekalo opékání špekáčků, posezení a na závěr zpívání s kytarami a rytmickými nástroji. Kdo přišel, udělal dětem určitě radost.

I když byl i tentokrát závěr školního roku, hlavně pro učitelky, velmi hektický, psychicky i časově náročný, odměnou pro ně byla radost a spokojenost dětí a rodičů.

Přejeme všem krásné prázdniny a hodně radostných zážitků se svými dětmi.

*Za kolektiv učitelů MŠ
Bc. Radomíra Mainclová,
vedoucí učitelka*

Z prací našich žáků

Velikonoční prázdniny jsem prožil celkem dobře. Ve čtvrtek jsem byl na počítači a byl chvíli venku. V pátek jsem oslavoval kamarádovy narozeniny. Ty se mi moc líbily. Byli jsme do 22:00 venku a hráli jsme hry. V sobotu jsem byl na počítači a nudil jsem se. V neděli jsem se připravoval na Velikonoce a v pondělí lilo jak z konve, tak jsem šel vymrskat babičky a říkal jsem: Já jsem malý koledníček, koledovat neumím, tak mi dejte 500stovku, ať tu blbě nečumím. Jeli jsme k babičce do V. Pavlovic na oběd. Byli jsme tam tak 1 hodinu. Rodičové šli ven a já byl doma. To je celý zážitek z Velikonoc.

Dominik Lozart

Popis osoby - moje mamka.

Moje mamka má hnědé vlasy. Oči má modré jako nebe. Nos má jako bambulku a pusku má tak akorát. Má dlouhé ruce, prsty jako párátko. Její postava štíhlá a vysoká. Nohy má dlouhé.

Radim Pilarš

14.4. jsme byli všichni páťáci na obecním úřadě. Pan starosta nám pověděl, proč jsme tam došli a podle toho jak to povídal, tak ho to zřejmě bavilo. Došli jsme uctít památku osvobození Bořetic. Před 65 lety napadli vojáci Bořetice, vzali si jídlo a dobytek, ale kdyby jen to, dokonce se nastěhovali do příbytků jiných lidí. Shořelo tu mnoho domů, ale fara a kostel se tomu jaksi vyhly, a tak byly jen poškozené. Na školu padalo množství nášlapných i obyčejných bomb. Šli jsme ven a já dostala do ruky zapalovač a Radim a Tom nesli věnec, položili ho na

památník, který je naproti obecnímu úřadu. Já tam zapálila svíčku a šli jsme k obecnímu úřadu. Dostala jsem tam ještě jednu svíčku a zapálili jsme ještě i na počest zemřelého polského prezidenta i těch, kteří umřeli s ním. Byl to skvělý den.

Daniela Konečná

14.4.1945 byl den osvobození Bořetic. Budovy byly poškozeny, škola hořela. O 65 let později, když jsme už existovali, jsme šli i s ředitelkou na obecní úřad. Tam na nás čekal pan starosta. Radim Pilař a Tomáš Grůza z naší třídy měli tu čest vzít věnec a dát ho k pomníku. A pak Daniela Konečná taky z naší třídy dostala zapalovač a měla tu čest zapálit svíčku u pomníku, a pak ještě u obecního úřadu na počest polského prezidenta.

Karel Burian

Ve středu 14.4. jsme byli na návštěvě u pana starosty. Vyprávěl nám o Bořeticích před 65 lety. Bylo to velice zajímavé. Potom Daniela zapálila na památníku svíčku a Radim s Tomem položili věnec. Později se zapálila další svíčka na počtu polského prezidenta a ostatní lidi v havarovaném letadle.

Adam Tesárek

Ráno jsme se všichni - včetně první a druhé třídy - sešli ve škole. Pršelo, a tak se paní učitelky rozhodly, že si zajedeme na výlet do Technického muzea v Brně. Tam se mi moc líbilo. Hlavně to, jak jsme si mohli vyzkoušet různé zajímavé věci. Potom jsme jeli do Olympie. Pátá třída tam měla rozchod na hodinu a půl. Tam jsem si dala jídlo a prošla jsem pár obchodů. Asi o tři čtvrtě na dvě se vyjízďelo z Olympie. Šťastně jsme se vrátili domů. I když jsme měli jet na výlet do Milotic a do ZOO, moc se mi výlet líbil.

Natálie Popovská

Na výletě jsme byli s paní učitelkou Vajbarovou, Michnovou

a paní učitelkou Doležalovou. Škoda, že s námi nebyla paní ředitelka. Jeli jsme autobusem a pak jsme šli do muzea. Tam jsme procházeli všelijakými stroji. Pak jsme měli rozběh a mohli jsme si koupit všelijaké věci. A já jsem si koupil dvě pohlednice a benzínový zapalovač. Pak jsme šli v muzeu do takové místnosti, a tam jsme viděli starou sušičku a starou hospodu. Pak jsme jeli do KFC a tam jsme dostali zase rozběh a mohli jsme si s kamarády nakoupit. S kamarády jsem byl ve zverimexu a papouškovi jsme tam říkali ahoj, čurbes, čau a on nám odpověděl. Moc jsme se tomu smáli. A pak nám skončil rozběh a museli jsme dojít na určené místo. Všichni jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme zpátky do školy.

Tomáš Grůza

Výlet se školou

V úterý ráno jsme vyjeli v 8 hodin autobusem. Autobus byl pěkný a prostorný. Za pár hodin jsme konečně dojeli. Pan řidič zaparkoval na parkovišti a šli jsme na zámek.

Cesta byla dlouhá, samý kopeček. Konečně jsme se vyšplhali nahoru. Chvilí jsme si odpočinuli a šli jsme dál cestou na zámek. Před zámkem byla fontána. Do ní jsme hodili minci a přáli si něco, potom jsme se fotili. Paní průvodkyně došla a šli jsme do zámku. Byla tam kuchyně, koupelna, knihovna, kde bylo 10 000 knih a další místnosti. Byl tam pokoj princezny, kde spaly v sedě, protože si myslely, že když budou ležet umřou. Já bych v sedě asi neusnula.

Potom jsme se šli najíst. Jídlo bylo moc dobré. Až jsme dojedli, tak jsme všichni šli na loď. U břehu byly různé chatky. Když jsme dojeli, šli jsme se podívat na potápěče a pelášili jsme si nakoupit suvenýry a jeli jsme domů.

Doma měli všichni radost, že jsem dojela. Měli také radost z dárků.

Aneta Grůzová

Dne 8.6 jsme jeli se třídou na výlet na Vranov. Cesta autobusem

byla dlouhá. Jak jsme dojeli na místo, hned jsme šli na Vranovský zámek, který byl moc krásný. Jak jsme došli do zámku, uviděli jsme velký sál. Sál byl moc veliký a překrásný, pak jsme šli na terasu na terase se mohlo fotit, ale v zámku ne. Vranovský zámek byl asi nejhezčí, co jsem kdy viděla. Konečně oběd. Na oběd se těšili skoro všichni, jaksi nám na zámku vyhládko. K obědu jsme měli rýži s kuřecím masem, které bylo moc dobré. Vyjízďka po řece Dyji byla krásná. Jeli jsme parníkem. Z parníku jsme viděli různé chatky, stromy, plachetnice a lodě. Ukázka ponoru byla také moc hezká, jedna potápěčka byla Lindina mamka paní Watzingerová. Potom jsme si šli koupit nějaké suvenýry a ledovou tříšť, ta mně moc nechutnala. Pak jsme jeli domů. VÝLET se mi moc líbil.

Tereza Padalíková

Je úterý 8 hodin a právě ke škole přijel autobus. Cesta do Vranova trvala 2 hodiny. Hned když jsme přijeli na místo, šli jsme na nádvoří. Tam jsme všichni fotili, když přišla paní průvodkyně, tak jsme se šli podívat na zámek. Potom jsme šli na oběd. K obědu jsme měli kuřecí plátek s rýží. Šli jsme na parník. Cesta parníkem po Vranovské přehradě se mi líbila ze všeho nejvíc. V parníku jsme šli do bufetu. Když jsme vyšli z parníku, viděli jsme potápěče. Ukazovali nám ponor a na co se co používá. Až nám to ukázali, šli jsme si koupit ledovou tříšť a jeli jsme domů.

Sandra Kobzová

V letošním školním roce jsme byli na výletě ve Vranově. Vyjeli jsme v 8 hodin a v 9 hodin už jsme byli tam. Byli jsme v zámku, na obědě, jeli jsme na lodi a dívali se na ukázkou potápění. Také jsme si mohli koupit suvenýr. Já jsem si koupila hrníček pro mamku, pro mne tužku s bublifukem. Uběhlo to jako voda. V šest jsme byli doma.

Klára Hluchá

Práce našich dětí a žáků

TEREZA ŠNALDOVÁ TR

Kryštof Petrášek první třída

ŠKOLNÍ AKADEMIE

Pracovní postup: OVOCNÁ KYTARA

CO BUDETE POTŘEBOVAT: Kartón z krabice, obyčejnou tužku, malý talířek, pravítko, barvy, štětce, lepidlo, gumičky, nůžky.

ZAČÍNÁME: Nakreslete hrušku asi 22 cm dlouhou a 19 cm širokou. Příkreslete jí 3 cm dlouhou a 2 cm širokou stopku. Narýsujte obdélník o rozměru 8x2 cm. Obdélník vystříhnete. Nastříhnete karton uprostřed stopky a na opačné straně nastříhnete na třech místech. Natřete ovoce jednou a stopku jinou barvou. Obdélník natřete stejnou barvou jako stopku. Barvy nechte zaschnout. Naneste lepidlo na dlouhou boční stranu oddělníku a nalepte ho doprostřed ovoce. Nechte to zaschnout. Navlečte na ovoce 3 gumičky a zahákněte je v zářezech. Kytaru rozeznáte brnkáním.

Tadeáš Kacer

Pracovní postup: JAK sestavit rodokmen

Pátrat po historii své rodiny je fascinující. Požádej své příbuzné, aby ti pomohli vzpomenout si na co nejvíce jmen a osob z minulosti. Při vytváření rodokmenu je nejlepší začít zespodu. Vezmi si velký papír a dolů napiš své jméno. Pak podle věku do stejné řádky připiš i jména svých sourozenců. Ten nejstarší by měl být nalevo a ten nejmladší napravo. Pak podle pravítka nakresli krátkou čáru vedoucí vzhůru u každého jména. Tyto čárky pak spoj jednou dlouhou čárou. Potom uprostřed čáry, která tě spojuje se sourozenci, nakresli jednu delší čáru vedoucí vzhůru. Na jejím konci nakresli další čáru do tvaru T a na její levý konec napiš jméno svého táty a na pravou stranu jméno své mámy. Pak přidej do stejné řádky jména máminých i tátových sourozenců. Nezapomeň na to, že nejstarší z nich má být nalevo a nejmladší napravo. Stejně jako jsi udělal (a) se svým jménem a jmény svých sourozenců pak spoj jména bratrů a sester tvého táty a nakresli čáru, která povede ke jménům jejich rodičů

strana 24

(tvých prarodičů). To stejné proved se sourozenci své mámy. Tak pokračuj, dokud neuděláš rodokmen vaší rodiny tak hluboko do minulosti, jak jen to dovolí paměť tvých příbuzných.

Kristýna Macháčová

Léto

Moje nejlepší roční období je léto. Léto mám ráda, protože mám narozeniny. Je krásné počasí a jsou prázdniny. Můžu se koupat, jezdit na kole i na bruslích. Také jezdíme na výlety a dovolenou. Venku všechno kvete, voní a ptáčci zpívají. Hrajeme si s kamarády, těšíme se že budeme jíst jahody, třešně, maliny, meruňky a broskve. Léto a prázdniny jsou nejkrásnější.

Nela Surmanová

DOVOLENÁ V ORLICKÝCH HORÁCH

Jedeme do Orlických hor do Olešnice. Jezdíme tam každý rok. Je to tam prima. Je tam nádherný les a potůček. Rostou tam houby, borůvky a lesní jahody. Jsou tam krásné chaty.

Jedu tam s: mamkou, taťkou, sestrou Martou a bráchou Martinem. Jsou tam pohodlné sprchy, záchody a koupelny. Taky je tam hezké posezení. K večeru chodí k potůčku pít srnky. Jednou jsme viděli i malého kolouška a hodně světlušek.

Jsou tam nádherně útulné a prostorné pokoje. Je tam pět postelí a jedna přistýlka. Je tam i satelit a DVD.

Marie Langerová

KERAMIKA

V letošním roce se do keramiky přihlásily 3 skupiny. Do naší chodilo 12 dětí. Byla to třetí, čtvrtá a pátá třída. V keramice jsme udělali hodně výrobků. Mnohokrát jsme měli volnou hodinu. Můj nejlepší výrobek je strom na oběšení.

Návod na výrobek strom na oběšení:

Vyválíme placku. Vykrojíme obdélník o rozměrech 15x6cm. Vyválíme váleček střední velikosti (kmen). Potom vyválíme 4 válečky

menší velikosti (větve). Nyní vyválíme váleček trochu větší než větve, který na konci zatočíme (lano). Větve upevníme na kmen a na jednu z větví dáme lano. Ještě vytvoříme malou stoličku a tu dáme pod strom. Teď uděláme kříž pomocí 2 válečků. Můžeme dle libosti udělat malou rohožku s nápisem VÍTEJ.

Poznámka: Vhodné pro depresivní povahy.

Adam Tesárek

Do kroužku keramiky chodíme v pondělí. V naší skupině je přibližně 12 dětí. Zabýváme se výrobou různých keramických předmětů, např. zvířata, nádoby atd. Postup práce na výrobě ještěrky: Vyválíme keramickou hlínu na placku. Potom pomocí nože vykrojíme tvar ještěrky, můžeme použít i papírovou šablonu. A na konec vodou uhladíme rýhy. Takto připravený výrobek se nechá vypálit, pak ho naglazujeme. Znovu vypálíme a máme ještěrku.

Radim Pilař

TANEČNÍ

V tanečním kroužku se mi moc líbilo a je škoda, že půjdeme příští rok do Pavlovic. V tanečním kroužku jsme tančili stepování, polonézu, valčík a to stepování se mi nejvíce líbilo ze všech. Kdybych chodil příští rok, což teda nebudu, tak bych určitě chtěl tancovat hip,hop. Bylo by to těžké tancovat, ale určitě bych to mohl zvládnout. A taky se mi líbilo nacvičování v tělocvičně, ale v kulturním domě to bylo lepší. A na to stepování jsme měli pěknou hudbu a ta hudba se jmenovala hotel Ritz od Jiřího Korna. Na nacvičování stepování jsme dostávali od paní učitelky pokaždé hůlku a museli jsme si donést svůj vlastní klobouk, ale pak na generálku jsme dostali klobouk také od paní učitelky. Vystoupení na školní akademií se nám všem v tanečním kroužku velice povedlo.

Tomáš Grůza

Hotel Ritz

Před vystoupením jsem měl trému. Hudba byla dobrá. Když byla

zkouška, každou středu v tělocvičně, nebo v kulturním domě a potom, když jsem se dozvěděl, že je poslední zkouška, tak mě to čím dál víc bavilo. Měli jsme černé kalhoty a bílou košili, černé boty, motýlka a cylindr. Příští školní rok budu chodit také, protože se mi to líbilo. Moc!

Ondřej Popovský

Moje máma je vinařka, dělá víno.
Můj táta je vinař, pomáhá jí. Já až
budu velký, tak budu roková hvězda.

Tomáš Fridrich

Čím budu?

Já budu kadeřnice,
vlasová výtvarnice.
Stříhá, češe, barví vlasy,
je to pro naše zlé časy.
Melíry a barvy dělá,
aby krása vydržela.

Anna Marčeva

Povodně červen 2010

Jedno staré přísloví nám říká, že strach má velké oči. Je to možné, ale z mé vlastní zkušenosti vím, že někteří Bořečáci je mají ještě větší a dovedou popisovat to co ani neviděli s takovým přesvědčením, až se vám tají dech. Toto se mi stalo již ve středu 2.6. dopoledne, kdy se ještě dalo kolem Trkmanky projít až na pár míst suchou nohou. Již v tu dobu mě někteří lidé zastavovali a ujišťovali o tom, že od Watzingrového až za hájek je jedno velké jezero a ryby nám určitě uplavaly. Vrchol všeho byl, když jsem se vrátil druhý den od rybníka chvíli poté, co začala opadávat voda a dozvěděl jsem se, že nám povodeň spojila oba rybníky v jeden a uplavala nám bouda.

Ikdyž situace nebyla jednoduchá, nebyla tak dramatická a dala se z naší strany naštěstí dobře zvládnout. Již od středy 2.6. jsme s obavami začali sledovat hladinu Trkmanky. Zatím

co hasiči situaci monitorovali vysílačkami a zavěšenou pet lahvi pod mostem, my rybáři jsme sledovali na internetu průtok vody hlášeným profilem ve Velkých Pavlovicích. Poté co voda stoupla mezi čtvrtou a osmou hodinou o tři čtvrtě kubíku, začali jsme podle daných možností raději rybník zajišťovat. V tuto dobu byl již průtok o 41 cm výše než nejvyšší naměřená hodnota ve Velkých Pavlovicích (16.8.2002- 215 cm, průtok neuvádějí). Vzhledem k tomu, že rybník byl díky předešlým deštům naplněn tak, že skoro přetékal věděli jsme, kde jej zahradit. Jednalo se o úsek měřící asi jen pět metrů. Tento jsme přehradili, takovým způsobem, aby voda pak mohla hned odtéci. Při největším průtoku (8,3 m³) kolem osmé hodiny ráno na tomto úseku přesahovala voda o pět až sedm centimetrů. Při opadu vody se jedna zábrana mírně pootevřela

a pár menších kaprů vyjelo na louku. Bez problému se dali zahnat zpět a věříme, že žádné větší ztráty se obávat nemusíme. Stejně tak jsme neutrpěli žádné ztráty na horním rybníce. Ryby, které se vesele proháněly po polích, kam se rybník vylil, se s padající vodou stahovaly zpět a při kontrolách mokřin jsme žádnou neobjevili.

Takže jakékoliv fámy o spojených rybnících, o uplavaných rybách a odplavené boudě se nezakládají na pravdě. Ovšem další velká voda by již nemusela být k nám tak milosrdná. V době, kdy řeka kulminovala, jsme si prošli koryto až k lávce u bývalých skleníků ve Velkých Pavlovicích a zjistili, že hned pod sady, kde se říčka zužuje a tvoří zákruty, je koryto plné náletových vrů. Tyto stromy viditelně brzdily průtok a zvedaly hladinu v Bořeticích.

Za RS Bořetice Karel Zálešák

Nový sběrný dvůr v provozu

Sběrné středisko odpadů / SSO/ všeobecně nazývané „sběrný dvůr „ bylo zkušebně otevřeno od 1.4. a oficiálně od 15.5. letošního roku. Slouží výhradně občanům Bořetic. Odpad od firem a živnostníků lze přijímat po uzavření dohody.

Co lze na sběrný dvůr přivést ?

Odpad	popis	co do tohoto odpadu nesmí
Papír	netříděný	mokrý, od oleje a malty
Měkké plasty	pouze PET láhve, folie, malé měkké výrobky	polystyren, pryž, všechny tvrdé plasty – kanystry, zahradní židle..
Sklo	tabulové, bílé, barevné	od oleje, malty, barev
Kovy	všechny	kov na plastu
Dřevo	všechno – objemné kusy	nábytku rozbité na desky
Pneumatiky	jen do velikosti AVIA	bez disků, bez duší
Nápojové kartony	od mléka...	pouze v oranžových pytlech

Sběrný dvůr přijímá i **stavební suť – tříděnou**, tj. vytríděné cihly s taškami, s keramikou a vytríděný beton. Oboje max. s 20 % sypké části. **Za tuto suť občan zaplatí 150 Kč / vozík za osobní auto**, viz. usnesení Zastupitelstva obce ze 16.6.2009. Mimo to výjimečně přijme i **suť netříděnou**, kterou ovšem musí ukládat na Hantálech a uložení je drahé. Je navrženo, aby občan zaplatil jen uložení bez dopravy, které činí **72 Kč za 1q**. Uhrazením dopravy chce OÚ přispět ke snaze poctivých občanů nezavázat okolí obce touto suti.

Sběrný druh přijme i určité druhy **nebezpečného odpadu**, a to zářivkové **klasické trubice, autobaterie a jiné akumulátory, monočlánky a obaly od chemikálií** s jejich zbytky/ zbytek = pouze v dkg a ml /. **Není vybaven pro odběr olejů, sypkých a tekutých chemikálií.**

První zkušenosti ukazují, že občané si prozatím necení možnosti vyrobit si vlastní kompost a posečenou trávu vozí na sběrný dvůr. **TRÁVA a ostatní hnijící rostlinný odpad se odebere pouze v úterý a pouze v uzavřených PE pytlech.**

Téměř **90 %** všeho odpadu tvoří směsný odpad. Jeho likvidace uložením na Hantálech **stojí obec téměř 1,90 Kč za každý kg**. Děkujeme proto všem občanům, kteří doma poctivě vytrídí ze svého odpadu papír, měkké plasty, sklo, dřevo, kovy i vyřazené elektrospotřebiče. Výrazně tím šetří náklady obce. **Vytríděné odpady dokážeme likvidovat více než 6 x levněji než směsný odpad.** Ušetříme-li jen 5% z objemu směsného odpadu roku 2009 lepším tříděním – postavíme 25 metrů nového chodníku.

Sběrný dvůr je také **místem zpětného odběru vyřazených elektrospotřebičů** a to 5 typů – video a audio přístroje včetně příslušenství

- malé přístroje jako mobily, "myši"...
- chladicí technika
- velké spotřebiče – tj. pračky, sušičky...
- hobby elektrozařízení tj. vrtačky, sekačky, varné konvice...

V srpnu budou dodány pro tento zpětný odběr kontejnery a postavení všech kontejnerů bude již stabilní. To napoví občanům, jak skládat odpady na vozík, aby jejich přesun byl co nejjednodušší.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ BOŘETICE

vás všechny srdečně zve na již pátý ročník

BOŘETICKÉ HASIČSKÉ SOUTĚŽE

v požárním útoku družstev.

Soutěž se bude konat dne 11. září 2010 na hřišti TJ Sokol Bořetice, začátek v 13.00.
Občerstvení zajištěno.

PROVOZNÍ DOBA sběrného dvora

úterý, čtvrtek
14 – 18 hod

sobota
07 – 12 hod

Lze telefonicky /728 433 829/ domluvit i odběr odpadu mimo provozní dobu. Žádáme tímto občany, aby možnosti využili a nenechávali odpad před branou sběrného dvora.

Ing. Petr Zemánek

Rybářské závody 2010

Čtvrtý ročník rybářských závodů pořádaných Rybářským sdružením Bořetice měl tento rok mírné zpoždění. Tyto rybářské závody pořádané vždy jako součást oslav dne dětí v naší obci, musely být kvůli povodni, která proběhla jen pár dní před plánovaným termínem přesunuty skoro na začátek prázdnin. Po snížení hladiny, které jsme řešili ručními průkopy, zasypáváním mokřin a příjezdové cesty sutí, jsme mohli závody uspořádat v sobotu 26.6.2010.

Vítězové byli v obou kategoriích domácí a navíc členové našeho sdružení. V dětské části zvítězil Jakub Újezdský s kaprem 53 cm a mezi dospělými vyhrál Laďa Jisl s kaprem 58 cm. Oběma gratulujeme a doufáme, že příští rok vítězství obhájí a přidají pár centimetrů navíc.

Bohužel letošní ročník měl poměrně slabší účast než loňský ročník. Na nižší účasti se projevil

nejen obavy z následků záplavy ale velký podíl na ní měli i lidé, kteří šířili „zaručené“ zprávy o tom, že se na rybníku nedá ještě chytat a hlavně, že není co chytat, protože ryby nám utekly do Trkmanky v době, kdy se s ní celý rybník spojil a za Jedličkovým byl jeden velký rybník až za hájek (o povodni a „následcích“ na jiném místě).

Závěrem bych chtěl ještě jednou poděkovat všem sponzorům, za jejich finanční a věcné dary, všem pořadatelům za spoustu hodin práce, aby se mohly závody uskutečnit a také panu starostovi, který zajistil sutí i její dovoz od soukromé firmy.

Karel Zálešák předseda RS Bořetice

Jak a čím se dříve topilo a co předcházelo plynofikaci obce

O území okolo řeky Moravy jsou první písemné zmínky ve zprávách Gaia Plinia a Římského historika Publiuse Corneliuse z první poloviny prvního století našeho letopočtu. Ze zprávy vyplývá, že Morava protéká Hercinským lesem. Na západ od řeky bylo území porostlé hustými listnatými lesy a na východ smíšenými lesy. Z toho je zřejmé, že i u nás byly hluboké lesy a v prostoru dnešních Bořetic nebyl nedostatek topiva.

Po odlesnění úrodných území, ať z důvodu obživy rostoucího počtu obyvatel nebo i v souvislosti s potřebou tvrdého dřeva na výrobu železničních pražců v pozdější době, se však zajišťování topiva stalo jednou ze základních životních potřeb. Z původních rozsáhlých lesů u nás zůstaly jen torza v podobě Vrbeckého Hájku a k nám zasahujícího

výběžku Chřibských lesů. Selské grunty měly zpravidla své kousky lesa, na kterých si hospodáři ponechávali doživotní právo užívání, aby i na stáří měli čím topit. Bezzemci a chudí lidé byli odkázáni na pomoc obce, která k tomu účelu také vlastnila obecní ochoze. Jak vyplývá se zápisů zasedání obecní Rady, ještě v první republice, to byl jeden z nejčastějších bodů programu schůzí. Topilo se také vším, co hořelo. Počínaje révím z vinohradů až po oklasky (šimbolky) z kukuřice. Ochoze se zpravidla nevykácely celé, ale jen podle skutečně nezbytné potřeby. Z pařezů pak vyrostlo množství nových výhonů („májek“), které vlastníci pak občas formou probírky darovali na výzdobu oltářů a ulic při oslavách „Božího těla“. Každý dům dostal kolem deseti májek k výzdobě, které mu pak stačili na 10 dnů

topení. Podobně to bylo i se „zeleňým“ na hody. Za ponechání tohoto dřeva po hodech na topení, obdaraný musel kropit sólo po celé hody. Spisovatel Herben, autor známého historického románu „Ze třetího do čtvrtého pokolení“ o životě na vesnicích v našem regionu, mimo jiné popisuje jak vinaři zpočátku po vinobraní odváželi kolí domů, aby jim je lidé neukradli na topení. To byl prý i počáteční důvod, proč se ve vinohradech později začaly stavět boudy na ukládání kolí. Podle Horenského práva bylo přitom zci-zování kolí přísně trestáno pokutami a dokonce i ztrátou hrdla.

Po objevení ložisek lignitu na Hodonínsku, vozili toto topivo koňstí dopravci v těžkých vozech, které používali i na dopravu nehasšeného vápna z Mikulova. Velkou revoluci v topení uhlím způsobi-

la železnice. Mimo jiné i se svým „deputátním“ uhlím pro své zaměstnání. V sedmdesátých letech přišla éra takzvané topné nafty. Nafta pro účely topení se prodávala za 70 haléřů za litr, což bylo o více jak polovinu levnější jak pro účely dopravy. Na trh přišla lokální (sice smradlavá) naftová kamna. Firmy, ale i někteří občané v Bořeticích si pořídili i nádrže na topení naftou v ústředním topení. To ale trvalo jen několik let. Pak se pozvolna cena topné nafty zrušila a kotelny se přebudovávaly na topení olejem. Poté přišla doba elektrického topení. Nejprve se začaly prodávat různé typy akumulárních kamen, které se v noci rozehřály, aby přes den toto naakumulované teplo vystačilo až do večera. Někteří občané si budovali i různé tepelně izolované nádrže na vodu, kterou zahřívali levným nočním proudem, a tou pak vytápěli domy i přes den. Z obav, že k plynofikaci obce vůbec nedojde, se mnohé domácnosti rozhodly pro kompletní elektroifikaci domácností, včetně topení.

Jak byl tedy plyn přiveden do Bořetic? V době tak zvaného reálného socialismu bylo vše řízeno Státní plánovací komisí, která podle určitých pravidel přidělovala kvóty plynu resortům. Obce a města patřila pod resort místního hospodářství. Ten postupoval v plynofikaci podle velikosti osídlení a obce pod 2500 obyvatel se k plynu z tohoto resortu nemohly v dohledné době v podstatě dostat. Druhá cesta byla přes resort zemědělství. Tento resort, ale dostával kvótu plynu jen na sušárenské účely a my jsme sušárnu neměli a ani mít nemohli, protože podle koncepce byla v Kobylí. V okresní koncepci bylo naše středisko zemědělského družstva vybráno jako středisko se specializací na chov drůbeže. Dlouho se nic nedělo, protože přednost měla střediska se specializací na hovězí a vepřový dobytek. Pak ale chybělo na trhu husí maso, a tak podnikový ředitel Juříček z Jihomoravských drůbežářských závodů dostal za úkol tento problém řešit. Přišel na družstvo s návrhem, aby-

chom uzavřeli integrační smlouvu na vybudování specializované farmy na výkrm husích brojlerů. S tím, že drůbežářské závody nám přispějí na přestavbu střediska Bořetice třemi miliony korun a budou od nás veškerou drůbež brát. (později se od husí přešlo na kuřata z důvodu nízké poptávky a dovozu z jiných států)

Hned mě napadla myšlenka, že by se tak mohl dostat do Bořetic plyn. Také jsme hned v tomto smyslu začali jednat. Navštívil jsem nejprve ředitele závodu Jihomoravské plynárny v Hodoníně Pomezného. S ním jsem několikrát navštívil podnikového ředitele Krále v Brně. Následovalo několik jednání s generálním ředitelem Československého plynárenského průmyslu Odvárkou v Praze. Nápomocen nám byl i generální ředitel Dálkových plynovodů Ducháček, jehož bratr byl u nás v Bořeticích farářem. Velmi dobře jsem se znal s náměstkem Státní plánovací komise Jelínkem, který měl chalupu v nedalekých Přibicích a dříve pracoval ve VÚ zemědělské techniky v Hrušovanech u Brna. Ale přes všemožné sliby, vše končilo na tom, že jde o mnoho peněz a není to v pětiletém plánu, tak se musí počkat na novou pětiletku.

Přála nám ale náhoda. Jednou se u mě v kanceláři objevil z nenadání ředitel Pomezný a již ve dveřích říká: „Jedu z porady. Sověti nám předávají svůj plynovod patřící Střední skupině sovětských vojsk, a já jsem dostal za úkol jej propojit s naší plynovou soustavou. Mělo by to být u Blučiny, kde je tento plynovod nejbliže našem. (poznámka: Bylo to již po normalizaci a tak nadále pak sovětská armáda plyn kupovala od Československého státu) A pokračoval ve svých myšlenkách dál: “Napadlo mě, že bychom se mohli pokusit to změnit a propojit tyto plynovody mezi Velkými Pavlovicemi a Čejčem tak, aby ten propojil se co nejbliže vašeho zemědělského střediska Bořetice. Samozřejmě to neznám, že tím dostanete povolení k plynofikaci střediska, ale jak tam budete mít plyn dovedený, bude

další jednání o plynofikaci mnohem jednodušší. S perspektivního hlediska by bylo dobré, kdybyste nechali zpracovat studii i na napojení obce Bořetice a zemědělského střediska Němčičky“. Což se také stalo.“

Družstvo pak zakoupilo regulační plynovou stanici na regulaci vysokého tlaku plynu na střední tlak s kapacitou pro budoucí plynofikaci celé obce i s Němčičkami. Plyn byl tak dotažen až na středisko družstva, i když k plynofikaci střediska hned nedošlo. Do této doby se na středisku topilo v teplovzdušných kamnech metrovými poleny. Pak ale někdo přiložil kovářským uhlím a teplovzdušné trubky propálil. Ing Vyskočil pak přivezl za veliké peníze nové trubky z atomové elektrárny aby vydržely i topení s uhlím. Pak se topilo naftou a lehkým topným olejem, který jsme si střídali ze suchých let, kdy nebylo třeba sušit obilí. Pod správní budovou jsou dodnes nádrže na 36 kubických metrů LTO a vedle budovy byla nádrž na dalších 20 kubiků, protože v jednom roce bychom tolik LTO, kolik jsme potřebovali i k vytápění správní budovy nedostali. Ve vinárně na družstevním sklepě se v relativně krátkém období zhruba třiceti let topilo nejprve uhlím, pak naftou, pak LTO, pak propan-butanem a až pak nakonec zemním plynem.

Po roce 1989, kdy začaly fungovat tržní mechanismy, se snaží plynárny svůj obchodní artikl prodávat téměř bez omezení. Ale i dnes se musí ohlížet na návratnost vynaložených investičních nákladů, spojených s vybudováním přivaděčů a rozvodů plynu. Proto také někdy vyžadují spoluúčast obce či odběratelů plynu. Proto ještě i dnes nemají všechny obce plyn.

Taková byla tedy historická analýza s topením v Bořeticích tak, jak jsem to zažil já...

Ale byla poslední a konečná? Kdo ví. Možná budeme v budoucnu topit odpadním teplem z bioplynové elektrárny a nebo se naučíme využívat jinou, třeba sluneční energii.

Stanislav Pazderka

Kolektivní systém ELEKTROWIN se představuje

Novela zákona o odpadech, která nabyla účinnosti 13. srpna 2005, stanoví výrobcům elektrických a elektronických zařízení povinnost zajistit zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování a recyklaci vyřazených elektrozařízení.

Výrobci velkých a malých domácích spotřebičů založili 25. května 2005 ELEKTROWIN a. s., jako provozovatele kolektivního systému, jehož prostřednictvím se rozhodli plnit své zákonné povinnosti.

Do obchodního rejstříku byla společnost ELEKTROWIN zapsána 15. července 2005 a 5. prosince téhož roku obdržela rozhodnutí od ministerstva životního prostředí o zápisu do Seznamu výrobců jako kolektivní systém pro skupiny elektrozařízení 1, 2 a 6 (velké domácí spotřebiče, malé domácí spotřebiče a elektrické a elektronické nářadí a nástroje) pod registračním číslem: KH001/05-ECZ. O výsledcích hovoří čísla.

Vznikem firmy začal proces, na jehož konci je recyklace elektrospotřebičů a perfektně fungující systém zajišťující sběr a následné materiálové využití surovin získaných z vysloužilých elektrospotřebičů.

Objektivně o výsledcích práce každého kolektivního systému – v České republice je jich zapsáno celkem šest – vypovídají čísla. Konkrétně ta, která uvádějí, jaké množství elektrospotřebičů je zpětně odebráno a předáno k recyklaci. Pro větší srozumitelnost se toto množství uvádí v kilogramech odebraných spotřebičů na občana a rok.

V době, kdy společnost ELEKTROWIN započala svou činnost, třídily domácnosti 1,24 kg elektroodpadů na jednoho obyvatele. V polovině třetího roku činnosti kolektivních systémů již toto množství dosahuje 3 kg. Na konci téhož roku již množství zpětně odebraných elektrozařízení na jednoho obyvatele přesáhlo hranici 4 kg na obyvatele a tím pádem Česká republika splnila, jako jediná z nově přistoupivších zemí, požadavek Evropské unie. O takovém úspěchu si může třeba Maďarsko nebo Polsko nechat jen zdát.

Nejdůležitější jsou informace.

Stále se zlepšující výsledky zpětného odběru, odděleného sběru, zpracování a recyklace vyřazených elektrozařízení ovšem nejsou jen zásluhou vybudované sítě sběrných

míst, mobilního svozu a navazujících zpracovatelských kapacit. Stejně důležité je neustále zlepšovat informovanost veřejnosti o fungování tohoto systému, o tom, kam je možné vysloužilý spotřebič odevzdat, za jakých podmínek nebo jak je systém financován.

Těší nás váš zájem o tuto problematiku, který zároveň svědčí o vašem kladném vztahu k ochraně životního prostředí. Máte-li zájem o bližší informace kdykoli je najdete na internetových stránkách:

www.elektrowin.cz.

Předmětem činnosti společnosti ELEKTROWIN a. s. je provozování a řízení kolektivního systému, zajišťujícího plnění povinností výrobců podle § 37g písm. e) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění, společné plnění jejich povinností stanovených v osmém dílu hlavy II zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění, pro oddělený sběr, zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu.

Ing. Petr Zemánek

VOC MODRÉ HORY

V měsíci květnu 2010 vzniklo občanské sdružení VOC MODRÉ HORY. Jedná se o odborné sdružení vinařů zabývajících se vinařskou činností na katastru obcí **Velké Pavlovice, Bořetice, Kobylí, Vrbice, Němčičky**.

Sdružení bude udělovat známku VOC – **víno originální certifikace**, schválenou Ministrem zemědělství ČR. Jedná se o systém apelační, který zohledňuje pohled na kvalitu vín nejen dle cukernatosti (vína stolní, jakostní, přívlasková), ale i podle místa původu. Místo což dává vínům jedinečný a nezaměnitelný charakter.

Sdružení je dobrovolným svazkem otevřeným všem vinařům z výše uvedených obcí podnikajícím v tomto oboru dle zákona, kteří souhlasí se stanovami občanského sdružení VOC MODRÉ HORY.

Pozvánka

Kulturní komise Obce Bořetice a Mužácký sbor Svodničan z Bořetic
zvou všechny občany na

„Předhodovní zpívání“,

které se koná v sobotu 31. července 2010.

Začátek je ve 20:00 hodin na sóle u kulturního domu.
Vystoupí mužácké sbory – z Bořetic, z Pohořelic
a z Kobylí.

K tanci a poslechu bude hrát cimbálová muzika
Mládí z Čejče.

Občerstvení zajištěno.

Srdečně Vás všechny zvou pořadatelé.

Pozvánka

Stárky, stárci, chasa Vás všechny srdečně zvou na

tradiční hody,

které se konají 1. - 2. a 3. srpna 2010. V neděli hraje DH Vacenovjáci. V pondělí a úterý DH Sokolka.

Všechny srdečně zvou letošní stárky a stárci:

1. Šárka Herůfková & Michal Bureš
2. Terezie Marečková & Tomáš Bukovský
3. Karolína Surmanová & Jiří Kuchyňka.

Dále Vás všechny srdečně zvou na tradiční stavění máje, které se koná v pátek 30. července 2010 v 18:00 hodin na sóle u kulturního domu. Občerstvení zajištěno.

Trasa krojového průvodu

Neděle 1. 8. 2010

Vychází se od Herůfků (zde budou krojovaná děvčata a třetí stárka) – Humny k Marečkům – Dědinou – po hlavní silnici směrem na Velké Pavlovice – kolem Burešovyho ke škole a na sólo.
Sraz chasy v hospodě v 15:00. Krojovaná děvčata přijdou k domu stárky v 15:30.

Pondělí 2. 8. 2010

Vychází se od Marečků (zde budou krojovaná děvčata) – kolem Floriánku k Surmanům (zde bude první stárka) – zpět kolem Bukovského a kolem pana Starosty – dolů k Mlýnu – kolem vlakového nádraží – nahoru k hospodě – kolem školky – Jerichem a na sólo.
Sraz chasy v hospodě v 15:00. Krojovaná děvčata přijdou k domu stárky v 15:30.

Úterý 3. 8. 2010

Vychází se od Surmanů (zde budou krojovaná děvčata) – směr na Vrbicu – zpět kolem Floriánku k Marečkům – k Herůfkům – po hlavní silnici směrem na Velké Pavlovice – kolem Burešovyho - kolem Babáckových dolů – kolem Polákovyho, Jerichem nahoru k hasičce – dolů Žabím klzem – nahoru k pekárně a na sólo.
Sraz chasy v hospodě v 15:00. Krojovaná děvčata přijdou k domu strky v 15:45.

Trasu najdete i na www.boretice.cz.

Změny trasy vyhrazeny. Veselo hody, těšíme se na Vás
Bořeční stárci a stárky.

Obec Bořetice a Svobodná spolková republika Kraví hora Bořetice Vás všechny zvou na

„ZARÁŽENÍ HORY“,

které se koná v sobotu 21. srpna 2010.

Scénku sehraji naši ochotníci z divadelního souboru Drcla loktém o kredenc.

Začátek je v 18:00 hodin.

K tanci a poslechu bude hrát cimbálová muzika SOLIS ART (Roman Veverka).

Občerstvení zajištěno. Srdečně Vás všechny zvou pořadatelé.

Farnost

MODLITBY MATEK

Jistě si ještě pamatujete svaté misie, které v naší farnosti proběhly v roce 2002. V té době k nám přijely i dvě dámy z Brna a zeptaly se nás, jestli bychom se nechtěly dlouhodobě modlit za naše děti. Přivezly s sebou i brožurky s návodem. Souhlasily jsme, proto se s námi pomodlily, abychom pochopily některá těžší místa těchto modliteb. Po nějaké době jsme se domluvily s mojí sestrou a švagrovou, nechaly jsme si brožurky rozmnožit a začaly jsme se každý týden modlit. Vždy ve stejnou dobu. Časem se naše společenství rozrůstalo, a v současné době se nás takto modlí sedm. Scházíme se každou středu odpoledne, vždy u jedné z nás doma. Pomodlíme se Růženec, Modlitbu matek a nakonec přidáme modlitby na aktuální téma – za nemocné, za zemřelé, kteří nám odešli, za šťastný porod maminek, za nenarozené děti, za kněze, mládež apod. Za dobu, co se takto k modlitbě scházíme, už nám tři členky odešly, jiné se přidaly, takže je nás stálý počet. Máme velkou důvěru v Pána Boha, že naše prosby slyší. Některé vyslyší hned k naší radosti a posile, jiné později, některé jinak, než si představujeme, ale vždy k našemu dobru. Podrobnosti o tomto společenství najdete na našich farních stránkách.

Štěpánka Nováková

PĚŠÍ POUŤ DO ŽAROŠIC

Už poosmé se naši farníci přidali ke skupince kobylských, kteří každý rok, vždy 8. května,

vyráží na pěší pouť do poutního místa Žarošice. Asi není potřeba dlouze popisovat, jak náročná a krásná zároveň tato pouť byla. Kdo se na cestu nevydá, nepochopí. **Rádi bychom se ale chvíli zastavili u samotného poutního místa Žarošice.** Možná někteří z vás nevědí, že právě zde už několik let slouží náš bývalý pan farář **P. Josef Večeřa**. V Žarošicích stávaly dva kostely: starší – poutní, zasvěcený Panně Marii, a mladší – farní, zasvěcený sv. Anně. Poutní kostel měl daleko větší význam než farní. Poutní místo Žarošice bylo známé po celé Moravě. Když se o něm dozvěděla i královna Eliška Rejčka, koupila Žarošice pro cisterciáčky ze Starého Brna. Poté Žarošice **obdarovala vzácnou sochou**. Během třicetileté války poutní i farní kostel zpustly. V roce 1782 zrušil císař Josef

II. starobrněnský klášter, proto Žarošice ztratily svou vrchnost. Postupně rušil poutě a **1. srpna 1785 byly zakázány úplně všechny poutě**. Tím se kostel Panny Marie vstal „zbytečným“ a začal se připravovat k demolicí. Když poutníci přišli 11. 9. 1785 na každoroční pouť v sobotu po svátku Narození Panny Marie a zjistili, že je kostel uzavřen,

vníkli násilím do kostela, vzali sochu Panny Marie a přenesli ji do farního kostela sv. Anny v Žarošicích. Od té doby poutníci přicházejí na pouť do farního kostela v Žarošicích. Příští rok se tam určitě vydejte s námi! :-)

BIŘMOVÁNÍ

V sobotu 22. 5. 2010 jsme v naší farnosti oslavili další významný den – **po roce a půl náročných příprav** se svého dne dočkali i naši biřmovanci. Vy, kteří jste tento důležitý okamžik jejich života oslavili spolu s nimi v našem kostelíku, budete jistě souhlasit, že na tento den bude naše farnost dlouho vzpomínat. Svátost křesťanské dospělosti přijel našim biřmovancům udělit sám otec biskup, **Mons. Vojtěch Cikrle** v doprovodu svého kancléře, P. Jaroslava Čupra, kterého v naší farnosti dobře známe z loňského AnnaFestu, kdy celebrouval nedělní poutní mši sv. Tuto významnou událost si nenechali ujít ani náš otec děkan, P. Pavel Kafka a P. Jaromír Smejkal, farář z Kurdějova. Všichni biřmovanci by vám jistě řekli, že to nejhorší, čeho se před biřmováním obávali, byly **zvědavé biskupovy otázky**, kterými si ověřuje připravenost biřmovanců. To byl možná důvod, proč se většině z nich na čele objevily krůpěje potu, když otec biskup dočetl evangelium, vzal do ruky biskupskou hůl a postavil se přímo před biřmovance. Po menším strašení se ale obrátil na našeho otce Ondřeje a raději si trochu vyzkoušel jeho. Otec Ondřej z toho měl samozřejmě velkou radost, i když ne tak velkou jako samotní biřmovanci. **Naštěstí náš pan farář testem prošel**, a tak mohlo všech 24 biř-

movanců z našich třech farností obdržet pomazání jako symbol pečeti darů Ducha svatého. Otec biskup i biřmovanci odcházeli z kostela s úsměvem na rtech, ale to nejdůležitější je teprve čekat – prožít svůj život jako dospělí křesťané takovým způsobem, aby se za své činy jednou nemuseli stydět. Modleme se proto za všechny biřmované.

NAROZENINY OTCE ONDŘEJE

V sobotu 29. 5. 2010 jsme se spolu s farníky z Kobyly a z Vrbice sešli v kobylském kostelíku, abychom mší svatou poděkovali za **35 let života a výročí kněžského svěcení našeho otce Ondřeje**. Mši svatou sloužil jeho dlouholetý kamarád otec Jacek Kruczek z Řečkovic, kterého známe díky občasným „záskokům“ i v naší farnosti. Během svého kázání otec Jacek **zavzpomínal na klukovská léta**, kdy otec Ondřej vyváděl takové lumpárny, že by do něho ani ti nejodvážnější neřekli, že z něho jednou bude kněz. Otec Jacek je o rok starší než náš Ondřej, a když si v semináři přečetl, že do prvního ročníku nastoupil nějaký Andrzej Wasowicz, ani ve snu ho nenapadlo, že je to jeho kamarád z dětství. A vidíte – **přece se Pánu Bohu zachtělo povolat si tohoto „nezbedu“ za svého služebníka mezi lidmi**. Cesty Páně jsou nevyzpytatelné... Kromě úsměvných vzpomínek však otec Jacek mluvil velice váž-

ně o daru, jakého se nám v otci Ondřejovi dostalo. **Vždyť nebýt jeho a ostatních kněží, kdo by nám uděloval svátosti?** Kdo by sloužil mše svaté, uděloval rozhršení ve svátosti smíření, oddával, pohřbíval? Někdy si opravdu neuvědomujeme, že kněz (ať už na něho máme jakýkoliv osobní názor) je jediný prostředník, skrze něhož nám mohou svátosti proudit. **Bohužel kněžích nám ubývá** – vždyť v letošním roce budou v celé naší republice vysvěceni pouze dva novokněží! Proto děkujeme za našeho otce Ondřeje, modleme se za něho a vyprošujme mu u Boha požehnání a sílu, aby dokázal správně vést všechny tři naše farnosti a každého z nás. **Aby Bůh nedopustil, že by naše farnost jednou zůstala bez kněze...**

VÝLET DĚTÍ DO BONGA

Už se pomalu stalo tradicí, že vždycky na začátku a na konci školního roku se naše malá, menší i úplně nejmenší farníčkátka vypraví pořádně si „zablbnout“ a zařadit do **zábavního parku Bongo v Brně**. Ani letos tomu nebylo jinak. A tak jsme 15. 5. opět požádali našeho dvorního pana řidiče **Josefa Otáhala z Kobyly**, a on nás opět bezpečně přivezl na místo činu. Člověk by si myslel, že po pár hodinách nepřetržitého skákání na trampolínách, lezení po horolezecké stěně, sjíždění toboganů

a skluzavek, balonkových bitek a plazení se po nafukovacích matracích toho ti prcci budou mít plné zuby. Opak byl ale pravdou a nám, dospělým, kteří jsme děti doprovázeli, se zdálo, že **čím déle zde děti pobýly, tím více energie měly...** Možná i proto se z úst většiny z nich ozývalo nesouhlasné „mrčení“, když jsme v 17.00 ohlásili balení věcí a odjezd domů. Ale víc protestů už naši siláci pro otvírající se pusy a padající víčka nezvládli. A cesta domů byla velice klidná... :-)

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ

V neděli **6. června 2010** se snad poprvé stalo, že brány našeho kostelíka zůstaly zamčené. Nikde ani živáčka a nic nenasvědčovalo tomu, že právě tuto neděli naše církev slaví jeden velice významný a krásný svátek – **Slavnost Těla a Krve Páně**. Ale nebojte se, brány nezůstaly zamčené nadlouho. Jenom se slavnostní mše svatá přesunula tam, kde by ji asi málokdo čekal – do samotného středu naší vesnice, na „sólo“ u kulturního domu. **Vždyť kdy jindy se nabízí tak výjimečná příležitost požehnat celé naší obci a všem jejím obyvatelům, než právě v den Božího Těla?** I když některým se tento nápad zdál přinejmenším hodně odvážný, opět se ukázalo, že když si dáme tu práci, když sneseme pár těžkostí a trochu nepohodlí ke cti a slávě Boží, dobrý Bůh se postará a požehná nám. A tak jsme spolu **s naším otcem Ondřejem a jeho kamarádem otcem Robertem**

slavili mši svatou před očima těch, kteří si v neděli ráno šli do Bupra koupit pár rohlíků a pivo. A možná že i oni zaslechli něco z krásného kázání otce Roberta, který tak jasně a srozumitelně (samozřejmě po přeložení do češtiny) mluvil o tajemství Eucharistie a jejího místa v našem životě. Možná i jich se dotklo poselství, které nám otec Robert zvěstoval: „Eucharistie není sladká jako čokoláda, nevidíme ji v televizních reklamách ani na billboardech, a přesto každý z nás

cítí neklid a touhu po setkání s chlebem života..“ Slavnostní průvod ke kostelu už byl jen třešničkou na dortu, kdy sám Ježíš Kristus skrytý v Eucharistii procházel naší obcí a žehnal naši farnosti, obci, našim rodinám a každému z nás osobně. **Děkujeme všem vám, kteří jste si dali práci s přípravou oltářů, s výzdobou a ozvučením, dětem, otcům Robertovi a Ondřejovi za jejich službu, naší schole Deo Gratias za krásný zpěv, a především pak našemu panu starostovi Václavu**

Surmanovi, který se znovu ukázal být ochotným a nepostradatelným pomocníkem. Vám všem upřímně Pán Bůh zaplat!

Myslivecké sdružení

I v jarním období vyvíjelo místní myslivecké sdružení činnost nutnou k zajištění řádné péče o honitbu. Jednalo se především o jarní čištění napajedel, která jsou rozmístěna po celém revíru. Napajedla byla vyčištěna od nánosů bahna a dalších nečistot, které se přes zimu na dně nádrží usadily. Potom byla doplněna čistou vodou. Některá z nich jsou instalována blízko zastřešených krmných zařízení. Proto bylo možné svést do nich dešťovou vodu. To by mělo zajistit alespoň částečnou obnovu vody v těchto rezervoárech, bez nutnosti jejího častého vození z daleka.

Po zimě byla věnována péče taky zásypům a dalším krmným zařízením. Všechny byly vyčištěny od zbytků starého krmiva. Byla také provedena jejich desinfekce váp-
nem. Ve starém sadu na okraji revíru byly vyčištěny drobné plochy od šípku a náletových dřevin. Tím se část tohoto starého sadu, který začíná nepřehledně zarůstat, prosvětčila a stala se tak pro zvěř našich podmínek přijatelnější. V příliš hustém porostu se totiž naší (hlavně drobné zvěři) dobře nedaří. Takový příliš hustě zarostlý terén se pro ni stává nepřehledným s možností kontaktu s predátory, kteří se zde s oblibou zdržují a snižují tak stavy drobné zvěře. A v neposlední řadě v přípa-

dě deštivého počasí se zvěř nemá kde usušit a trpí chladem - hlavně v raných stadiích života.

Na mysliveckém poličku je průběžně sklízena jetelina, která je po usušení odvážena na uskladnění, aby mohla být použita na zimní příkrmování. Pro uskladnění jeteliny jsme dosud také využívali opuštěný starý zemědělský objekt ve Zlebech, který se dříve používal např. na chov býků. Tento je však již mnoho let bez údržby a začíná se nekontrolovaně rozpadat. A protože začíná narůstat riziko zborcení jeho částí - hlavně střechy, není možné jej k tomuto účelu již dále využívat.

Z tohoto důvodu jsme přistoupili k budování nového dřevěného seníku - viz foto. Průběžně se stále dokončuje, ale již teď se dá k uskladňování vojtěšky použít. Do budoucna budou na jeho boční straně ještě doplněny jesličky, aby si zvěř jetelinu mohla přes zimu sama odebírat.

Podíleli jsme se také na dvou kulturních akcích. Pomáhali jsme s výběrem vstupného na Dni otevřených sklepů pod Kraví horou. Sami jsme ještě koncem června uspořádali na myslivecké chatě malé společenské grilování pro členy mysliveckého sdružení, příbuzné a známé.

Mgr. Šebesta Radim

Zásahy jednotky SDH Bořetice v roce 2010

28. 2. 2010, neděle, Bořetice, 13.53

Jednotka byla Krajským operačním a informačním střediskem (KOPISem) povolána k požáru kůlny u rodinného domu v Bořeticích, č.p. 352. Dále byly vyslány jednotky JSDH Velké Pavlovice, JSDH Kobyly a HZS Hustopeče. Jednotka z Bořetic přijela na místo zásahu jako třetí v pořadí v počtu 3 + 1 v osobním zásahovém vozu Škoda 120. Strojníci byli bohužel mimo Bořetice, takže zásahové vozidlo AVIA přijelo v počtu 3 + 1 cca o dvacet minut později. Na místě zásahu JSDH Bořetice pomáhala s rozebíráním ohořelých konstrukcí kůlny a s dohašovacími pracemi. Po rozebrání konstrukcí a odjezdu všech jednotek byla JSDH Bořetice ponechána na místě pro kontrolu požářiště.

13. 4. 2010, úterý, zkratka na Pavlovice, 14.41

KOPIS vyhlásilo poplach jako požár skládky v meruňkových sadech na zkratce na Velké Pavlovice, cca 100 m od myslivny. Byla povolána JPO V z Bořetic, JPO II z Velkých Pavlovic, JPO III z Kobyly a HZS z Hustopečí. Na místě zásahu byla jako první jednotka z Velkých Pavlovic následována jednotkou z Bořetic. Bylo zjištěno, že se jedná pouze o nepovolené pálení papírového odpadu o rozloze cca 1 × 1 m. Jednotka z Kobyly a HZS Hustopeče byly proto odvolány, likvidaci zajistila jednotka z Velkých Pavlovic. J-SDH Bořetice se po cca 10 minutách vrátila zpět na základnu.

18. 5. 2010, úterý, hráz u řeky Moravy, Hodonín, 06.27

Na žádost profesionálních hasičů z PS Hodonín, kteří celou noc prováděli zpevňování hráze za pomoci dobrovolných hasičů z okresu Hodonín, jejichž členové byli ovšem po probdělé noci již fyzicky vyčerpáni, byl o pomoc požádán okres Břeclav. Naše jednotka byla spolu s dalšími cca 110 hasiči KOPISem povolána na pomoc při dalším zpevňování hráze. Celá přelivová hráz o délce cca 650 m byla pokryta geotextilií, připravena háky a pojištěna skládanými pytli s pískem. Naše pomoc spočívala v nošení pytlů s pískem na opačnou stranu hráze,

což nám znesnadňoval blátivý terén. Naše jednotka se pomoci zúčastnila v počtu 10 + 1. Za tento zásah byla jednotka oceněna prostřednictvím našeho velitele Tomáše Langer a panem hejtmánem Haškem.

29. 5. 2010, sobota, Bořetice, 16.55

Po návratu ze 120. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů ve Velkých Pavlovicích byla naše jednotka vyslána spolu s profesionální jednotkou ze stanice v Hustopečích na čerpání vody ze sklepa rodinného domku č.p. 154. Po příjezdu jednotek bylo průzkumem zjištěno, že se

jedná o cca 15 cm vody ve sklepě. Po dohodě s velitelem profesionální jednotky se tato vrátila na základnu a dobrovolná jednotka z Bořetic provedla odčerpání vody pomocí kalového čerpadla.

12. 6. 2010, sobota, silnice na Velké Pavlovice, 22.22

Poplach byl vyhlášen po silném větru, který doprovázel bouřku. Operační středisko vyslalo naši jednotku na odklizení spadlého stromu, který překáží plynulému provozu. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že někdo již větev odstranil do příkopu. Po ohlášení operačnímu středisku jsme pro

jistotu projeli celou trasu mezi Bořeticemi a Velkými Pavlovicemi, abychom zkontrolovali, jestli někde není další překážka na vozovce. Poté byl nahlášen návrat na základnu.

14. 7. 2010, sobota, silnice na Velké Pavlovice, 23.00

Opět popadané větve stromů po velké bouřce

doprovázené silným větrem a prudkým deštěm. Jednotka vyjela téměř okamžitě v počtu 10, protože většina jejich členů uklízela po nezdařeném sobotním vyslání v rámci letního kina. Popadané větve byly odklizeny do příkopu, nalomené větve byly odstraněny motorovou pilou. Jednotka projela celou trasu mezi Bořeticemi a Velkými Pavlovicemi a poté nahlásila návrat na základnu.

Tomáš Langer,
velitel J-SDH Bořetice;

Ing. Jiří Michna, velitel družstva

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Koncem měsíce března se v knihovně konaly besedy pro MŠ a ZŠ Bořetice. Děti z mateřské školy byly seznámeny s chodem knihovny. Prohlédly si dětské knihy, zarecitovaly básničky a poslechny si pěknou pohádku. Školáci 1. až 5. třídy byli seznámeni z knihovnou. Bylo pro ně připraveno mnoho úkolů a knihovníckých kvízů. Pantomimicky ztvárňovali různé pohádkové postavičky, které se snažili uhodnout. Tento úkol je velmi bavit. Starší děti již plnily těžší úkoly. Šlo jim to opravdu velmi dobře. Všichni si za snahu

a šikovnost odnesli sladkou odměnu. Tímto je chci pochválit a těším se na další návštěvy knihovny.

Od září bude pro děti nachystána velká knihovnícká soutěž, v níž budou plnit různé úkoly. Také dále budou soutěžit o nejlepšího čtenáře knihovny. Jako každý rok proběhne v říjnu týden knihoven s mnoha akcemi pro všechny návštěvníky knihovny. Podrobné informace o těchto akcích budou zveřejněny na stránkách naší obce a knihovny.

Pracuji též na nových stránkách obecní knihovny a také na online

katalogu. Přes tento katalog si budou moci čtenáři knihovny prohlédnout jaké knihy máme a informace o nich.

Pravidelně také vozíme knihy z výměnného fondu Břeclav. Jsou to opravdu pěkné tituly a každý má možnost si něco pěkného půjčit nejdéle však 2 měsíce z důvodu vrácení do Břeclavi.

Upozorňuji ještě, že od 7.7.2010 až do odvolání bude knihovna uzavřena ze zdravotních důvodů.

Přeji všem krásné prázdniny a těším se na Vaši návštěvu

knihovnice Lenka Grůzová

Turnaj v tenise o pohár starosty obce Bořetice open 2010

Tenisový oddíl Bořetice pořádá již 4. ročník tenisového turnaje „Bořetice open 2010“ o pohár starosty obce. V letošním roce připadl turnaj na sobotu 3.července. Po loňské slabším obsazení turnaje byl letošní turnaj zase o něco lepší, hlavně co se týká kvality hráčů. Turnaje se zúčastnilo 16 hráčů ze širokého okolí. Za pěkného slunného počasí bez mráček, ale s mírným větrem v zádech, byli hráči rozlosováni do čtyř skupin po čtyřech hráčích. Loňští semifinalisté, Olin Šebesta, Lukáš Galousek, Pavel Koláček (nahradil nemocného Jiřího Chytila) a Michal Krajčo (loňský vítěz), byli do skupin nasazeni. Nejvyrovnanější byla skupina „A“, ve které byli Michal Krajčo, Ivo Galousek, Leoš Horák a Jiří Kubík, ve které se bojovalo o každý míček. Ale postoupit mohli jen dva. Štěstí se neusmálo na L. Horáka a J. Kubíka. Ostatní skupiny již nebyly tak vyrovnané a o postupu-jících bylo rozhodnuto již po dvou odehraných kolech ve skupinách.

Ve vyřazovacích zápasech se bojovalo o každý míček, soupeři si nic nedarovali, i když výsledkově to tak nevypadá. Do finále nakonec postoupili Ivo Galousek z Hustopečí a Olin Šebesta z Břeclavi. Ještě před-

tím došlo v semifinále k zajímavému utkání otce a syna Galouskových, ze kterého vyšel vítězně zkušenější otec. Po odehraných zápasech byl mírným favoritem Ivo Galousek, při zápasech přezdívaný „tréninková tenisová zeď“, a papírové předpoklady se také potvrdily. Po herně výborném utkání zvítězil Ivo Galousek a odnesl si pohár za vítězství, který mu předal starosta obce Václav Surman.

Turnaj se opět po všech stránkách vydařil. Všem, kteří se zasloužili o pořádání turnaje, patří velké poděkování. Škoda, že nepřišli žádní příznivci tenisu. Snad příště. O dobrou náladu a občerstvení se jako obvykle staral Miroslav Grůza. Pořadatelé ještě do pozdních nočních hodin rozebírali turnaj (výjimečně v hostinci U Linhů, kde také shlédli fotbalový přenos o postup do čtvrtfinále mezi Španělskem a Paraguayí) a připravovali si strategii pro příští ročník, který se zase uskuteční na začátku července. Již teď jste všichni srdečně zváni na 5. ročník.

Výsledky turnaje:

Čtvrtfinále:

Herůfek – Šebesta	2:6
Galousek I. – Pazderka	6:1

Koláček – Cvingráf	7:5
Galousek L. – Krajča	6:3

Semifinále:

Šebesta – Koláček	6:3
Galousek I. – Galousek L.	6:4

Finále:

Galousek I. – Šebesta	6:3
-----------------------	-----

Milan Herůfek

A – mužstvo sezóna 2009 – 2010 zakončená postupem do I. A třídy

Naši druhou účast v krajské soutěži v I. B třídě jsme začali doma 9.8.2009 proti AGRU Milotice vítězstvím 3 : 0, ke druhému soutěžnímu utkání zajížděl Celtic do Vlkoše po infarktovém závěru, kdy svým druhým gólem v utkání rozhodl Kuba Jambor v nastaveném čase, a mohly vypuknout oslavy vítězství. / poznámka fanouškům Celticu posloužilo cca 120l burčáku /, avšak náš výkon měl být před domácím zápasem s Podivínem varováním.

Ve třetím kole jsme doma přivítali Podivín. Zápas začal na vysoké úrovni ve velkém tempu, po několika našich vyložených šancích, které jsme nevyužili (jenž byla největší slabinou mužstva po celou sezonu) se Podivín dostal do dvoubrankového vedení. Nakonec se nám brzy podařilo snížit 1-2, jenže nesmyslná červená karta Kamila Kadlece tým oslabil, a tak si Podivín nezaslouženě odvezl plný bodový zisk.

Dále následovaly další zápasy :

Hlohovec – Celtic 1-3, Celtic – Dubňany 2-0, Celtic – Blatnice 2-0, Poddvorov – Celtic 3-1. Tento zápas pro nás byl doslova prokletím, i když jsme celý zápas byli lepším týmem, následovalo velké extempore, kdy jsme obdrželi 2 červené karty Marošiho a kapitána Kršky a nesmyslné protesty a nesportovní gesta vedoucího mužstva Vojtěška, jenž v konečném účtování nakonec znamenalo pro Celtic gigantickou pokutu, a to 30 000,- Kč a zákaz činnosti ve všech funkcích pro Martina Vojtěška do 30.6.2010 a Krškovi zákaz výkonu kapitánské funkce také do 30.6.2010.

Následoval domácí zápas s Kněždubem, jenž byl pro nás doslova prokletím. Nejprve si vlastní gól dal Pavel Sokolář a v zápětí druhý vlastní gól do naší sítě sklepl Martin Polášek. Tenhle zápas okomentovali nejlépe arbitři zápasu - že tohle ještě za celou svoji kariéru vážně neviděli. Tlak Celticu byl

drtivý, avšak neúčelný. Tolik šancí co vy nedáte, nemají jiná mužstva za celou sezónu. Jediný náš gól dal Petr Kirschbaum. V této fázi soutěže to s Celticem nevypadalo vůbec dobře, mužstvo bylo doslova v psychickém rozkladu. Jenže přišel zápas v Mutěnicích, kdy po trestu nastoupil Kamil Kadlec a sám doslova zařídil výhru 2 – 0.

V desátém kole porážíme doma Rakvice 2 -0, v Hroznové Lhotě 2-2. Ve 12. kole přišel vrchol podzimní části sezóny, a to souboj dvou nejlepších týmů. Celtic vítá doma favorizovaný Lanžhot, byla přizvána rocková kapela, rožnilo se se a zápas plný fotbalové krásy a emocií mohl začít. Bylo až neuvěřitel-

tících diváků (ženy a děti do 18 let neplatí). Poslední kolo odehráváme v Lednici, kde se rozcházíme smírně 2-2.

Do jarní části sezóny jsme vstoupili hladkým vítězstvím nad Vlkošem 4-1. Pak ale nadešel klíčový zápas v Podivíně, jenž jsme nezvládli po taktické ani fotbalové stránce a zaslouženě prohráli 2-1. 17. kolo doma Hlohovec 3-0, prohra v Dubňanech 1-0, výhra v Blatnici v poslední minutě 1-0, domácí výhra nad St. Poddvorovem 1-0, dále již zmiňovaný Kněždub, kde jsme opět prohráli vlastním gólem 1 – 0, domácí výhra nad Mutěnicemi 3-0. Výhra Rakvicích v poslední minutě překrásným lobem Kamila Kadle-

né, jak to bylo doslova snadné!!! V druhé minutě se trefuje Pavel Sokolář, v zápětí dává gól Zbyněk Gehr, jenže hosté do poločasu snižují na 2 – 1. Druhá půle je v režii Celticu. Kirschbaum skvěle servíruje balóny a další branky na sebe nenechají dlouho čekat. Ráztočný a Gehr a spousta dalších neproměněných šancí. To už nevydrží hostující fanové a houfně opouští Celtic Arenu. Utkání přihlíželo na 370 pla-

ce, doma nad Hroznovou 3 – 0, v Lanžhotě 2-0, s Lednicí 2-0.

A přišel poslední zápas v Miloticích, kde jsme potřebovali za každou cenu vyhrát, a tím si zajistit postup do I. A třídy. Do Milotic jsme odjízďeli autobusem za obrovské podpory našich nejvěrnějších fanů. Já sám jsem tomu moc nevěřil. Naše výhra znamenala náš postup, jenomže zároveň soupeřův sestup za určitých okolností. Očekával jsem

velmi vyrovnaný, hektický zápas, kdy rozhodne asi chyba soupeře a jeden jediný gól, jenže jak jsem se mýlil!! Mužstvo vběhlo na soupeře jako URAGÁN Z KRAVÍCH HOR!!! Než se diváci pohodlně usadili na obrovskou, překrásnou, zastřešenou tribunu, začal Kamil Kadlec pro mě svůj nejlepší fotbalový koncert svého fotbalového života a během 24 minut dokázal soupeři nastřílet čis-

tý hatrick (3 góly po sobě). Mohli jsme doslova všichni začít slavit historický postup do 1. A třídy. Aby toho nebylo do poločasu málo, tak si trochu zašpásoval i náš gólman David Galla a výkopem přes celé hřiště dal do poločasu čtvrtý gól. Druhá půle byla úplně jiná, hráči už měli v hlavách šampaňské a doutníky, jež na ně po zápase čekaly a doslova vyhlíželi závěr utkání, jenž na konec skončilo

naší jednoznačnou výhrou 5 - 2.

Na závěr bych aspoň touto cestou chtěl poděkovat všem hráčům, trenérům, sponzorům, obecnímu úřadu, fanouškům a lidem kolem fotbalu, co věnují podstatnou část svého volného času našemu klubu a jeho chodu. Myslím, že jsme doslova vzorně reprezentovali naši obec a tím já říkám velké DÍK!!

Martin Vojtěšek

DOROST JARO 2010

Zimní příprava dorostu začala začátkem ledna a kluci k ní přistoupili zodpovědně. Tréninková účast byla docela dobrá. V přípravě měli někteří kluci možnost trénovat dohromady s A týmem, kde mohli získat cenné zkušenosti a poznatky s trénováním se zkušenými hráči A týmu. Čtyři se zúčastnili herního soustředění v Beskydech, kde odehráli dvě přípravná utkání.

V tomto týmu se sešli opravdu nadějní kluci, kteří když budou chtít a budou na sobě pracovat, mají předpoklady a možnost se prosadit do vyšších mužských soutěží. Ve většině

zápasů předváděli rychlý, pohledný a kombinační fotbal a byla radost se na ně dívat.

V jarní části odehráli 14 zápasů s bilancí 11 vítězství, 1 remíza a 2 prohry. Z těch vítězství musím připomenout vysoká vítězství nad dorosty z horní poloviny tabulky, a to s Tvrdomicemi 8-4, s Lanžhotem 9-3 a v posledním zápase nad zatím neporaženým Mikulovem 3-2. Celkem kluci nastříleli úctyhodných 124 branek, o které se podělili hlavně tito hráči: 32-branek Dufek Michal, 28-Kožíšek Ondřej, 19-Šťavík Igor, 18- Němec Petr, 11-Kojan Robert, 8-Petrásek David. Chtěl bych

ještě pochválit Tomáše Mikulicu, který jako hráč odchytil několik zápasů v bráně, pokud bylo potřeba. Kluci stihli ještě vypomáhat ÁČKU i BĚČKU. Za to jim taky děkujeme.

Na závěr bych chtěl říct, že je to už jen na nich, jak využijí svůj talent, kdy můžou svého koníčka dělat na vyšší úrovni a nebo se spokojí s tím zahrát si jen tak na „žízeň“.

Ještě bych chtěl apelovat na rodiče bořeckých dětí, aby se je pokusili přivést k tomuto sportu, protože v dnešní době je strašně málo aktivně sportujících dětí.

Staňa Hříba

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

květen

Štěpán Svatoň

červen

Jiří Mikulík

Kamila Doležalová

červenec

Alexander Ernest Dávid

Filip Dufek

červen

Petr Langer

Jan Kadlec

Jubilanti 80 let:

květen

Růžena Kuchyňková

Červenec

Ludmila Dufková

Jaroslav Kočařík

Jubilanti 95 let:

srpen

Anna Jurasová

Jubilanti:

Jubilanti 70 let:

květen

Anna Langerová

srpen

Zdeňka Knápková

Jan Kuchyňka

Jubilanti 75 let:

květen

Jan Příbyl

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Sňatek uzavřeli:

Jana Zajícová - Roman Surman

Z našeho středu navždy odešli:

duben

Václav Vojtěšek

květen

Petr Bartoš

Stanislav Hlavňovský

Jan Padalík

Teresie Pláteníková

červen

Vlasta Dufková

Kulinářské okénko

Likérové řezy

Ingredience

4 vejce, 200 g cukru krupice, 1 vanilkový cukr, 250 ml oleje, 250 ml vaječného likéru, 300 g polohrubé mouky, 100 g solamylu, 1 prášek do pečiva

Postup

Celá vejce ušleháme s oběma cukry do husté pěny. Za stálého šlehání tenkým praménkem přiléváme olej a pak likér. Nakonec vmícháme mouku smíchanou s práškem do pečiva a solamylem. Nalijeme na plech vyložený papírem na pečení a vložíme do vyhřáté trouby. Upečeme dorůžova (200°C asi 10 minut). Po vychladnutí můžeme polít čokoládovou polevou nebo jen pocukrovat.

Pangakousky se salátem

Ingredience

600 g pangasia, 150 - 200 g žampionů, špetka drčeného kmínu, 1 menší hlávka čínské zelí, 5 malých rajčat, olivový olej, sůl, koření na ryby, 1 lžička moučkového cukru, špetka čerstvě mletého pepře, 2 lžíce citronové šťávy, pár snítek tymiánu (nebo jiná bylinka).

Postup

Omyté porce ryby pokapeme citronovou šťávou, osolíme a necháme 30-60 minut uležet. Žampiony očistíme a pokrájíme na kousky. Zaleženou rybu posypeme kořením, nakrájíme na proužky a na rozpáleném oleji opečeme dozlatova. Vyjmeme na ubrousek. Do pánve nasypeme žampiony, osolíme, okmínujeme a orestujeme. Pak též vyjmeme na ubrousek. Zelí pokrájíme na nudličky, rajčata na osminky. Dále 3 lžíce olivového oleje, 3 lžíce vody, 2 lžíce citronové šťávy, cukr a pepř rozšleháme vidličkou až vznikne emulze. Touto zálivkou zalijeme pokrájenou zeleninu a přimícháme k ní vychladlé žampiony.

jízdní kola

AKCE vysvědčení

- ke každému zakoupenému kolu –
- cyklocomputer nebo přilba zdarma !!!

velké slevy na sluneční brýle RELAX
náhradní díly a doplňky, funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX
zboží od 3000,-Kč lze nakoupit na splátky i bez navýšení – ESSOX
prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1000,-Kč
záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
provádíme opravy kotoučových brzd, i hydraulických
otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota 8.00 - 11.00
Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz - velo@zaf.cz

Verše Oldřicha Damborského

Hrdlička na starém jilmu

*Tak už se naplňují sladkou závratí
ovály hroznových bobulí modrého portugalu,
a někdo na hodech křikne : „Ůvratí!!!!“
Bystří stárci se točí s grácií uherský králů.*

*Tak už za máju zasunout kukuřičné stvolý
a obejmout se kolem ramen s písni na rtu
zapomenout na všechno, co tě trápí a bolí
a vynést nebetyčných tónů nejvyšší kartu.*

*A děvčicu vzít kolem ramen při vrtěné
a ať se vše točí jako v zrychleném filmu,
nejlepší dotyky jsou ty jemné a nechtěné
hrdlička přitakala zavrkaním na starém jilmu.*

Zase za horkého červencového dne

*se ten zlatý koláč starého slunce
kutálí po modrém ubrusu nebe,
na ubruse bělmo oblak kněžny Cléve
a vítr ji šeptá ty sliby tichounce.*

*Že není nad zelený koberec louky
a benátská zrcadla zapadlých tůní,
ve vysokém dubu šedý král orel trůní
a fanfáry ke sklonku dne obstarají sluky.*

*A ty jdeš vedle mne, noblesní komtesa,
i bosá husopaska prostých myšlenek,
co září jako diamanty vhozené do sklenek,
půlměsíc tvého úsměvu jsem do kmene vytesal.*

Modré hory

*Vyjed' si poutníku, do svazku pěti obcí,
tam, kde modrý portugal zaplňuje svahy,
kde košťýřek vezme jiskru vína k adopci
kde víno křikne, že král Sedmilhář je nahý.
Vyjdi si, děvče, mezi ukliďující révy na úbočí
ony zkonejší tvoji touhu s nešťastnou láskou
a když mezi hořkosladkou cimbálku vkročíš,
táhlé tóny ti ztrhnou z očí neviditelnou pásku.*

*Jen pomalu, jdi, starče, a uveleb se pod pergolu
to nejlepší už jsi dal vinohradu, olivy jež se drtí,
kolik jsi protancoval hodů na prašném sólu,
tolikrát jsi se vysmál vybělené kostnaté smrti.
A jen vítr se zatočil nad penziony a nové hotely
a šeptá, že víno bude vždy mladé a přitom věčné,
a všechny radostí, putěnkou i moudrostí podělí
všichni se budou klanět Vinici, nejkrásnější slečně.*

Jak bude v obci probíhat výstavba chodníků a silničního průtahu od V. Pavlovic po ZD Bořetice

Do 31.12.2010 musíme podle smlouvy o přidělených dotacích na výstavbu chodníků, přesný název je „Bezbariérové chodníky“, proinvestovat celou částku, a to 10 630 000,- Kč.

Pokud proběhnou všechna výběrová řízení bez problémů s výstavbou chodníků se započne nejpozději od 1.9.2010.

Chodníky směrem k Vrbici:

- Levá strana od hlavní silnice „Multně“ po Floriánek. Zelený pás mezi vozovkou a chodníkem (růže) zůstává, chodník se rozšíří na 150 cm. Od zahrádek bude chodník ukončen zahradním obrubníkem u vjezdů na vozovku budou všechny silniční obrubníky vyměněny za nové.

- Levá, ale i pravá strana chodníků od Floriánku, až k poslednímu domu směrem k Vrbici se rozšíří na šířku 150 cm. Chodníky zůstanou bez zeleného pásu, tak jako doposud. Silniční obrubníky u vjezdů se vymění za nové.

Chodníky ode Dvora ke Mlýnu:

- Na chodník bude použit prostor v šíři 2 m po celé délce od Mikulíkového až po dům místostarostky JUDr. Zemánkové. V prostoru 1,5 m od silničního obrubníku bude položen nový bezbariérový chodník. Do 50 cm prostoru, který vznikne mezi chodníkem a vyznačeným prostorem budou přemístěny stožáry veřejného osvětlení a el. rozvodnice. Padesát centimetrů široký prostor bude využit jako veřejná zeleň (růže, nízké keřky,

atd.). Silniční obrubníky u vjezdů se vymění za nové.

Chodníky po obou stranách vozovky od V. Pavlovic směrem na Kobylí:

- Chodník po pravé straně od Manexu (letadla) budou od vozovky odděleny zeleným pásem až po dům p. M. Kuchyňkové. Od domu manželů Buchničkových až po odbočku na Vrbici bude chodník umístěn vedle silničního obrubníku. Od křižovatky na Vrbici až po ZD Bořetice, bude mezi vozovkou a chodníkem zelený pás.

- Chodník po levé straně průtahu od domu manželů Minaříkových, bude oddělen od vozovky až po dům p. M. Sadílkové zeleným prostorem. Od tohoto domu až po křižovatku u KD bude chodník vedle silničního obrubníku.

Proč zelené prostory:

- Osázený 50 cm prostor mezi vozovkou a chodníkem několikanásobně zvyšuje bezpečnost chodců zejména malých dětí **pro děti je to přirozená zábrana před vstupem na silně frekventovanou vozovku.**

- Nevětší problém nám dělá výstavba chodníků kolem průtahu od V. Pavlovic do Kobylí. Rekonstrukce tohoto průtahu započne až na jaře příštího roku. Proto jsem ihned po písemném oznámení o získaných dotacích na chodníky vyvolal jednání mezi obcí Bořetice a JMK. Jednání se uskuteční za účasti hejtmána JMK Mgr. Michala Haška a ředitele správy a údržby silnic JMK Ing. Zouhara.

Cílem tohoto jednání je

- aby se část chodníků kolem průtahu dělala současně s rekonstrukcí vozovky. To znamená příští rok a přitom by obec nemusela vracet na konci roku nevyčerpané dotace na stavbu chodníků.

- Pokud nám nikdo nezaručí, že o nevyčerpané dotace na konci roku nepřijdeme, budeme požadovat po vlastníku vozovky (vlastník vozovky je Jihomoravský kraj), aby byl při výstavbě chodníků přítomen zástupce JMK, který bude zodpovědný za to, že se chodníky při jarní generální opravě vozovky nepoškodí.

Václav Surman, starosta

Fotogalerie

Školní akademie

Školní akademie

Pátáci u starosty

AnnaFest

Fotogalerie

Sázení švestkové aleje ke Dni Země

Předávání žezla páťákům

Uctění památky polského prezidenta

Eliška Škrancová - 2. místo v karate na mistrovství ČR

Fotogalerie

Tenisový turnaj o pohár starosty

SDH předvádějí techniku

SDH předvádějí techniku

Stavění protipovodňové hráze

Fotogalerie

Májové zpívání

Konec školního roku

Pátáci v Praze

Rybářské závody

Fotogalerie

Vítání občánek - Dominika Hemplová

Vítání občánek - Filip Čumpa

Vítání občánek - Františka Náležinská

Vítání občánek - Leona Gehrová

Vítání občánek - Vladimíra Kadlecová

Vítání občánek

Bořetické listy č.2/2010

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Marie Hamalová, Zdeňka Marešová,
Jana Procházková, Lucie Procházková.

Příspěvky a náměty posílejte na email: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav